

TÖK/YD
KURULUŞ KONGRESİ
BELGELERİ

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

İÇİNDEKİLER

Kongre Raporu	Sahife 2
TÖK/YD Programı	Sahife 7
TÖK/YD Tüzüğü	Sahife 42
TÖK/YD Kuruluş Kongresine Mesajlar . .	Sahife 48
Seminerler	Sahife 70

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Kongre Raporu

Türkiyeli Öğrenciler Konfederasyonu / Yurtdışı'nın Kurucu Genel Kurulu 3/4/5/6 Ocak 1980 tarihleri arasında Batı Almanya'nın Frankfurt kentinde yapıldı.

Genel Kurula 600'ün üzerinde işçi ve öğrenci kitlesi dinleyici olarak katıldı. TÖK/YD'nin kurucularından Britanya'dan BTÖF (Britanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu), Fransa'dan FTÖB (Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği), Batı Almanya ve Batı Berlin'den ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu) üyesi çok sayıda öğrenci arkadaş katıldı. Ayrıca İKTÖF (İngiltere Kıbrıslı Türk Öğrenciler Federasyonu), ATİF (Almanya Türkiyeli İşçi - ler Federasyonu), FTED ve FTEKD (Fransa Türkiyeli Emekçiler Derneği-Paris ve Fransa Türkiyeli İşçiler Kültür Derneği-Strasbourg), Britanya Yabancı Öğrenciler Koordinasyon Komitesi, GUAFS (Afganistanlı Öğrenciler Genel Birliği), Batı Berlinli Komünist (WBK), Akıma Karşı (GDS), Fight Back, Avusturya Marksist Leninist Partisi (MPÖ) ve Avusturya'daki Türkiyeli işçi ve öğrenci derneklerinden gelen delegasyonların da katıldığı TÖK/YD Kurucu Genel Kurulu coşkun bir ortamda yapıldı. Genel Kurula gönderilen çok sayıda mesajda TÖK/YD'nin kuruluşu ve halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesi desteklendi.

TÖK/YD Örgütlenme Komitesi, delege yoklaması sonucu ; ATÖF'den 15, BTÖF'den 3 ve FTÖB'den 4, toplam 22 delege nin Genel Kurul'da hazır bulunduğunu saptadı. TÖK/YD Örgütlenme Komitesi'nden bir arkadaşın açılış konuşmasıyla Genel Kurul 3/1/1980 Perşembe akşamı açıldı. Açılıştan hemen sonra; baskı ve sömürüye karşı mücadelede, Bağımsızlık, Halk Demokrasisi ve Sosyalizm mücadelesinde şehit düşen tüm devrimciler için saygı duruşunda bulunuldu. Divan seçiminden sonra divan TÖK/YD Örgütlenme Komitesi'nin hazırladığı gündem taslağını delegelerin oyuna sundu. Gündem kabul edildikten sonra maddelerin görüşülmesine geçildi.

İlk olarak, TÖK/YD Örgütlenme Komitesi'nin örgütlenme dönemi çalışmalarını kapsayan Faaliyet Raporu okundu ve tartışıldı. Örgütlenme Komitesi'nin Rapor'una delegelerden ve dinleyicilerden gelen eleştiriler şöyleydi : - Kurucu Genel Kurulun geniş bir propagandası yapılmadı, Basın ve TV ile ilişkiye geçilmedi; bu hatalıdır. - Aktüel

olaylarda merkezi tavır takınmakta geç kalındı; bu bir eksikliktir. - Örgütlenme Komitesi döneminde yurtdışında öğrenci gençliğin somut talepleri konusunda pasif kalındı, ASTA ve Ulusal Öğrenci Birliklerinde bir çalışmamız olmadı.

Ayrıca Örgütlenme Komitesi'ne bazı sorular yöneltildi. TÖK/YD'nin Türkiye'de örgütlenmesinin olup olmadığı, Avusturya ve ABD'deki Türkiyeli öğrencilerin TÖK/YD ile ilişkileri gibi.

Örgütlenme Komitesi getirilen eleştirilerin haklı olduğunu, bu hata ve eksikliklerimizin önümüzdeki dönemde aktif bir çalışmayla tüm üyelerimizce düzeltilebileceğini belirtti. Sorularla ilgili olarak ise Örgütlenme Komitesi, işçi sendikalarının bile yasaklanmaya çalışıldığı bir dönemde TÖK/YD'nin Türkiye'de örgütlenmesinin güç olduğunu, ancak ilişkilerin geliştirilmesi şeklinde çalışmaların yürütüleceğini; Avusturya'da Türkiyeli öğrencilerin dernekleşme sürecinde olduklarını, sıkı örgütsel ilişkilerin bulunduğunu; ABD'deki Türkiyeli öğrenciler ile de yayın alışverişi temelinde ilişkilerin sürdüğünü belirtti.

Örgütlenme Komitesi Mali Raporunun aklanmasından sonra Genel Kurul'a ara verildi.

4/1/1980 Cuma sabahı TÖK/YD Program taslağı okundu ve tartışmasına geçildi. Program taslağı, gençlik sorunu ve ekonomik, akademik ve demokratik taleplerimiz; dünyada durum; Türkiye'de durum; demokratik kitle derneği/eylem birliği/ortak eylem konularını kapsayan dört bölüm halinde, canlı bir tartışma ortamı içinde bütün bir gün boyunca tartışıldı. Delegelerin ve dinleyicilerin aktif olarak katıldıkları tartışmalarla programdan yanırlar atıldı, eksiklikler tamamlandı. Tartışmalar demokratik kitle dernekleri ve buna bağılı olarak akademik ve ekonomik mücadelenin nasıl ele alınacağı konularında yoğunlaştı. Bilindiğı gibi, TÖK/YD'ni oluşturan ATÖF, FTÖB ve BTÖF son Genel Kurullarında şu ortak tesbiti yapıyorlar dı: demokratik kitle örgütleri mesleki temelde örgütlenirler, kitlelerinin ekonomik, akademik, demokratik taleplerini savunurlar, bu sorunları çözmeye çalışırlar.

Bu tesbit, gerçekten mesleki temelde örgütlenen ve örneğin, Ücret mücadelesinde patronların karşısına oturma

konumuna sahip olan sendikalar, veya üniversitelerde rek-
törün karşısına çıkıp öğrencilerin akademik, ekonomik ta-
leplerini savunma konumuna sahip olan öğrenci birlikle-
ri, ASTA'lar için çok doğru olan bir tesbittir. İlkesel
bir tesbittir.

Oysa TÖK/YD içinde barındırdığı öğrenci kitlesinin a-
kademik, ekonomik taleplerini, gözme konumuna sahip bir
örgüt değildir..Türkiyelilerden oluşan ve esas olarak
devrimci öğrencileri bağrında toplayan bir örgüttür. Bu,
TÖK/YD'nin öğrenci sorunlarıyla uğraşmayacağı anlamına
gelmez. TÖK/YD bu sorunlarla uğraşacak, öğrencilerin ta-
leplerinin propagandasını yapacaktır. Fakat bu sorunla-
rı çözecek kuruluşların ASTA'lar, Ulusal Öğrenci Birlik-
leri olduğunun bilincinde olarak çalışmalar yapacaktır.

Örneğin, Batı Almanya'da 'Yüksek Okul Reform Kanunu'
na karşı yürütülen mücadelede, ASTA'ların Düsseldorf'ta
düzenledikleri yürüyüşe binlerce öğrenciyi seferber et-
melerine şahit olduk. ASTA'lar devrimci bir önderliğe sa-
hip olsalar, sözü geçen reform kanununu, Studium Kolleg
meselesini çözebilirler. İşte biz bu ve benzer meselele-
ri çözecek teşkilatların ASTA'lar, Ulusal Öğrenci Bir-
likleri olduğunun bilincinde hareket etmeliyiz.

Bu anlamda da TÖK/YD'nin mesleki temelde örgütlenmiş
bir örgüt olmadığını bilinç üstüne çıkarmalıyız. O hal-
de TÖK/YD nedir? TÖK/YD yurtdışındaki Türkiyeli devrim-
ci öğrencilerin anti-faşist/anti-emperyalist örgütüdür.
Bu tesbitimiz demokratik kitle dernekleri anlayışımızla
çelişmekte midir? Hayır, çelişmemektedir. Tam aksine,
bu TÖK/YD'nin doğru bir tanımıdır. Bununla birlikte, pra-
tikte ortaya çıkabilecek iki hataya şimdiden dikkat çek-
mek istiyoruz.

Bunlardan birincisi, nasıl olsa bizler anti-faşist/
anti-emperyalist birer örgütüz, o halde bir komünist par-
tisi gibi hareket edebiliriz, ya da belirli bir parti -
nin propagandasını yapabiliriz, Türkiye devriminin yolu,
silahları, vb. bir dizi meseleye dernekler düzeyinde çö-
züm arayabiliriz gibi sol, yanlış bir anlayıştır. İkin-
cisi ise, nasıl olsa anti-faşist/anti-emperyalist örgüt-
leriz, o halde tercüme, tercümanlık, oda arama, diğer so-
runlarla uğraşma, ASTA'larda çalışma "ufak tefek" işler
dir, vb. anlayıştır.

Dikkatleri çekmeye çalıştığımız bu tür vargılar ve yo-
rumlar yanlıştır. Ortaya çıktıklarında acımasızca mah-
kûm edileceklerdir.

Toparlarsak; TÖK/YD yurtdışındaki Türkiyeli öğrencilerin anti-faşist/anti-emperyalist demokratik kitle örgütüdür. TÖK/YD bu konumu gereği Türkiye devrimine, Demokratik Halk Devrimine destek olmalıdır. TÖK/YD, dünya halklarının emperyalizme/sosyal emperyalizme, faşizme/sosyal faşizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelesinin saflarında yer almalıdır. Bunun gereği olarak enternasyonal ilişkilere girmeli, var olan ilişkilerini geliştirmeli, gerek içinde yaşadığımız emperyalist ülkelerin ilerici-devrimci gençliği ile, gerekse diğer yabancı öğrenci örgütleriyle dayanışma içinde bulunmalıdır. TÖK/YD, üyelerinin ASTA'larda, Ulusal Öğrenci Birliklerinde aktif çalışmalarını desteklemeli, TÖK/YD'ye üye federasyonlar Ulusal Öğrenci Birliklerinde, ASTA'larda doğru eylemlerin örgütlenmesi için çaba sarfetmelidir. Üyelerinin akademik, ekonomik, demokratik taleplerinin tutarlı savunucusu olduğunu göstermeli, fakat bir dizi sorunun bu düzen sınırları içinde çözülmeyeceğini göstermeli, kitlesini Türkiye devrimine bir adım daha yaklaştırmalıdır.

Önümüzdeki çalışma döneminde daha geniş tartışacağımız bu perspektif üzerinde ve diğer konularda yapılan tartışmalardan sonra, TÖK/YD Programı delegeler tarafından oybirliği ile kabul edildi. Daha sonra TÖK/YD Tüzükü tartışıldı ve oybirliği ile kabul edildi.

5/1/1980 Cumartesi sabahı İran, Afganistan ve Türkiye'deki son gelişmeler hakkında hazırlanan karar tasarılarının tartışılıp onaylanmasından sonra, TÖK/YD Yönetim Kurulu ve Denetim Kurulu seçimleri yapıldı.

Öğleden sonra, TÖK/YD'na yapılan saldırılar hakkında Örgütlenme Komitesinden bir arkadaşın konuşmasından sonra, bu konuda çeşitli arkadaşlar tecrübelerini aktardılar. Bundan sonra, Genel Kurula katılan her arkadaşın sosyal emperyalizm/sosyal faşizm konularını bilimsel olarak kavramasına yarayan Tito Revizyonizmi ve Modern Revizyonizm üzerine seminer kavratıcı bir şekilde anlatıldı. Sorulan sorularla konulara daha da açıklık getirildi.

Seminere Cumartesi akşamı ara verildi. Halk Gecesine katılan kitle sayısının 800'ü aştığı bu saatlerde, TÖK/YD ve ATİF üyesi derneklerin folklor gösterileri, devrimci ozanların militan türküleri, "Potemkin Zırhlısı" adlı devrimci film coşkun bir şekilde izlendi. Geç saatle

re kadar süren Halk Gecesinde sonra, 6/1/1980 Pazar günü saat 15.00'e dek süren seminerin geri kaman kısmını, üç yorucu güne rağmen kitlenin büyük bir bölümü izledi.

Arkadaşlar, devrimciler !

TÖK/YD'nin kuruluşu, bunun için gerekli olan ve özetlemeğe çalıştığımız bu 4 gün, Genel Kurula katılan herkes için eğitici oldu. Şimdi sorunlara daha açık bir kavrayışla yaklaşıyor, Türkiye halkının Demokratik Halk Devrimi mücadelesine daha özverili bir şekilde katkıda bulunacağımıza inanıyoruz. İlerki günler, Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının gittikçe kızgınlaşan sınıf saşımında zorlu mücadeleler vereceğini göstermekte.

TÖK/YD bu haklı mücadeleye katkıda bulunacak çeşitli eylemler planlamaktadır. Gözleri gurup çıkarlarıyla karmamış devrimciler, anti-faşistler, anti-emperyalistler; eylemlerimize katılın, bizleri destekleyin ! Eylem birlikleri yapmamızın önünde hiçbir engel yoktur. İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın çıkarları uğruna güçleri mizi ilkeli bir şekilde birleştirebiliriz, birleştirmeliyiz.

TÖK/YD üyesi federasyon ve derneklerde çalışan tüm arkadaşlar; Türkiye'de emekçi halkımıza ve işçi sınıfımıza olan sorumluluklarımızı yerine getirebilmek için ileri adımlar atmamızdır. Türkiye devriminin aydınlara, devrimci aydınlara ihtiyacı vardır. Bunun sorumluluğunu du yararak, bilincimizi kendimize saklamamalı, kitlelere, öğrenci kitlelere götürmeliyiz. Türkiyeli öğrencileri örgütlemeli; devrimci aydınlara rolünü kavramalı ve kavratmalıyız.

— **BİRLİK - MÜCADELE - ZAFER !**

— **YAŞASIN TÖK/YD !**

PROGRAM

Sunuş

Değerli arkadaşlar;

Bizler ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu) BTÖF (Britanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu), FTÖB (Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği), Avusturya ve Amerika Birleşik Devletlerinden gelen federasyon ve dernek temsilcileri, Kasım 1978'de yapılan ATÖF 15. Genel Kurulundan hemen sonra biraraya gelerek TÖK/YD-ÖK (Türkiyeli Öğrenciler Konfederasyonu/Yurtdışı-Örgütlenme Komitesi)'ni kurdu. Örgütlenme Komitesinin 1 yılı aşkındır yürüttüğü yoğun çalışmalar sonucu, 3/4/5/6 Ocak 1980 tarihleri arasında yapılan Kuruluş Kongresi ile TÖK/YD kuruldu.

TÖK/YD yurtdışındaki Türkiyeli anti-faşist/anti-emperyalist öğrencilerin birliğini oluşturmada atılmış önemli bir adımdır.

TÖK/YD olarak genelde gençlik sorununa, özelde yurtdışındaki Türkiyeli öğrencilerin sorunlarına yaklaşımımızı; Konfederasyonumuzu oluşturan federasyonların geçmişlerine ve mücadelelerine, dünya ve Türkiye olaylarına bakış açımızı; örgütlenme ve mücadele perspektiflerini mizi aşağıda ortaya koymaya çalışacağız.

GENÇLİK

Gençlik kavramı, insan hayatının belirli yaş dönemleri ve bu dönemlerin biyolojik özellikleriyle sınırlanmış bir bölümünü tanımlar. Dolayısıyla gençlik kavramı, toplumda var olan tüm sınıf ve tabakaların bu yaş çağındaki mensuplarını içine alır.

Her tarihi dönemde toplumlar, içinde bulundukları üretim biçimleri ile belirlenirler. Bir toplumdaki sınıflar, üretim ilişkilerine göre saflaşır. Gençliğin ise sınıflı toplumda bir sınıf konumuna sahip olduğunu görürüz.

Gençlik kendi başına bir sınıf oluşturmamasına rağmen, gençlik sorunu bir sınıf mücadelesi sorunudur. Gerek kapitalist üretim ilişkilerinin en üst düzeye ulaştığı emperyalist ülkelerde, gerek emperyalist boyunduruk altındaki sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde, toplum düzeni insanların sınıflara, yani bir yanda sömüren ve ezen, diğer yanda sömürülen ve ezilen sınıflara bölünmüşlüğüne dayanır. Gençlik de sınıflara bölünmüşlükten soyutlanamaz. Gençlik kavramı kapsamına giren her birey, sömürülen ya da sömüren sınıfların damgasını taşır. Bu anlamda gençlik de üretim ilişkilerinde ve üretim araçları üzerinde oynadıkları rollere göre ikiye ayrılabilir.

Ezilen ve sömürülen sınıflar gibi, bu sınıfların gençliği de sömürülmekte, ezilmekte; işsizliğe ve toplumsal çürümeye mahkûm edilmektedir. Ekonomik olarak sömürülen gençlik, bu durumu kırmak için sömürü sistemine karşı çıkmakta; kendi sınıflarının karakterleri ve çıkarları doğrultusunda mücadeleye atılmaktadırlar.

Sorunumuz birincilikle öğrenci gençlik olduğu için bu konuya özellikle değinmek istiyoruz.

İnsanların bir yanda ezilen ve sömürülen sınıflara, diğer yanda ezen ve sömüren sınıflara ayrıldığı bir toplumda, egemen sınıflar öğrenci gençliği kendilerine kâr yaratacak ve düzenlerinin devamını sağlayacak taze kan olarak görmektedirler. Durumun bundan farklı olmadığı Türkiye'de, eğitim sistemi emperyalizmin ve uşaklarının yurdumuzdaki sömürü düzenlerinin devamına hizmet eder şekilde örgütlenmiştir. Öte yandan her sene lise ve dengi okul mezunu yüzbinlerce genç işsizler ordusuna katılmakta; karanlık bir geleceğe, yoksulluk ve sefaletle itilmektedirler. Okula girebilen halk gençliğinin durumu ise giremeyenlerden pek farklı değildir. Öğrenci gençlik okuldan çok can derdindedir.

YURTDIŞINDA ÖĞRENCİ GENÇLİK

Türkiyeli öğrencilerin yurtdışında eğitilmesi eskilere, 1900 başlarında emperyalizmin yurdumuza girmesine dayanmaktadır. Bu eğitimin amacı, bizzat emperyalistlerin de itiraf ettikleri gibi, "kara kaşlı, kara gözlü" fakat emperyalistler gibi düşünen elemanlar yetiştirmektir.

Öte yandan günümüzde yüksek öğrenim çağına gelmiş yüz binlerce genç, Türkiye'deki emperyalizmin hizmetindeki eğitim sisteminde öğrenim imkânı bulamamakta, yurtdışında öğrenim fırsatı aramaya zorlanmaktadır. Buna son 10 yıl içinde bir de can güvenliği sorunu eklenmiştir. Türkiyeli öğrencilerin önemli bir bölümünün Batı Avrupa emperyalist ülkelere gelmeleri bu nedenlere dayanmaktadır.

İçinde yaşadığımız emperyalist ülkelere ekonomik ve siyasi krizlerin başgöstermesine paralel olarak, biz Türkiyeli öğrencilerin yaşama ve öğrenim olanakları gittikçe kısıtlanmaktadır.

Öğrenim olanaklarımızın kısıtlanması daha Türkiye'den başlamaktadır. Öğrenim imkânı bulamayan Türkiyeli gençler, emperyalist ülkelere çalışan akrabalarından veya tanıdıklarından garanti belgesi alarak ya da turist olarak bu ülkelere gelmektedirler. Oysa daha önceleri emperyalist burjuvazi Türkiye ve benzeri ülkelere, kendisine hizmet edecek, kârlarına kâr katacak sınırlı miktarda öğrencileri özellikle kendileri bu ülkelere getirip yetiştirmekteydiler — bugün de bunu yapmaktadırlar. Bununla birlikte, işçi göçünün başlamasıyla beraber emekçi aile gençlerinin de bu ülkelere gelmeleri arttı.

Bu durum emperyalistleri rahatsız etmeye başladı: çünkü gerici emperyalist burjuvazi kendi ihtiyacından fazla kişiye öğrenim olanağı tanımak istememektedir; çünkü Türkiyeli öğrenci gençlik örgütlenip emperyalist burjuvaziye karşı mücadeleye atılmaktadır.

Emperyalistler bu duruma dur demek için uşakları ile işbirliğine girişmişlerdir. Yoksul ve orta halli aile gençlerinin bu ülkelere gelmelerini engelleme amacıyla; 1975'ten itibaren yurtdışında öğrenim görececek bir öğren

cinin, öğrenim süresince öğrenimini finanse edebileceği ne ve seçtiği öğrenim dalında okuyabileceğine dair bir belge elde etmesi şart koşulmuştur. Öğrenci vizesi adı altında alınan bu karar, emperyalist burjuvazinin öğrenim olanaklarımıza yaptığı bir saldırıdır. Bu karar bizlerin öğrenim imkânlarını ortadan kaldırmakta, yalnızca zengin ve parababalarının çocuklarına öğrenim olanağı sağlamaktadır.

Öğrenci Müfettişliği

Yurtdışına gelen Türkiyeli öğrenciler, Türkiye'deki üniversiteleri birer polis yuvası haline getiren komprador patron-ağa devletinin buradaki uzantısı olan "Öğrenci Müfettişlikleri"nin baskıları altında bulunmaktadır. 8/4/1929 tarih ve 1416 sayılı "Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebeler Hakkında Kanun"a dayanılarak kurulan bu kurumun amacı, yurtdışındaki Türkiyeli öğrencileri denetlemek, onları baskı altında tutmaktır.

Aşağıdaki "disipline aykırı fiil ve hareketlerde" bulunanların, Öğrenci Müfettişliğinin teklifi ve Milli Eğitim Bakanlığının tasvibi ile, öğrencilikle ilişkisi keşilebilmektedir:

- a) Okullarına muntazam devam etmeyenler, öğrenime ara ve renler;
- b) Öğrenimini zamanında bitirmeyenler;
- c) Başarısızlığı sebebiyle bir okulda okuma hakkını kaybedenler;
- d) Öğrenimlerinin aksamasına yolaçan işlerde çalışanlar;
- e) Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı ve öğrencilik şeref ve itibarını kırarak hareket edenler;
- f) Türkiye devletinin mevzuatına göre memleket için zararlı sayılan fiil ve hareketlerde bulunan veya buçesit faaliyetlere katılanlar;
- g) Öğrencilik onur ve haysiyeti ile birleştirilemeyecek şekilde yaşadığı sabit olanlar;
- h) Öğrenimde bulunduğu memleketin resmi makamlarınca ken dilerinin o memlekette daha fazla ikâmetinin arzu edilmediği yetkili Türk mümessilliklerine bildirilenler;

- 1) Öğrenimde bulunduğu müessesenin nizamlarına aykırı hareketlerinden dolayı o müessese ile ilişkisi kesilenler;
- i) Türkiye'de yürürlükte bulunan Kanun ve Talimatnamele re göre öğrenci sıfatını muhafaza edemeyecek duruma düşenler.

Türkiye'de öğrenim olanağı bulamayıp da yurtdışına gelen öğrencilerin büyük bir bölümü yoksul aile çocuklarıdır. Bunların çok az bir bölümü burs alabilmektedir. Bundan dolayı bugün yurtdışında öğrenimini sürdürmeye çalışan öğrencilerin büyük bir bölümü yaşayabilmek ve öğrenimlerini devam ettirebilmek için çalışmak zorundadırlar. Oysa emperyalist patronlar için ucuz işgücü aracı olan öğrencilerin çalışmaları çeşitli şekillerde kısıtlanmaktadır. Bütün bu nedenlerden dolayı, öğrenimini çalışarak sürdürmek zorunda olan öğrenciler doğal olarak öğrenimlerini zamanında bitiremeyeceklerdir; hatta zaman zaman öğrenimlerine ara vermek zorunda kalacaklardır. İşte bu durum "bizim" öğrenci müfettişliğimizin yönetmeliklerine göre pasaportların uzatılmaması için yeterli gerekçedir.

"Öğrenimde bulunduğu memleketin resmi makamlarınca kendilerinin o memlekette daha fazla ikâmetinin arzu edilmediği yetkili Türk müessesilliklerine bildirilenlerin" öğrencilikle ilişkisi kesilir. Bu madde bize açıkça müfettişliklerin yabancı ülkelerde polisle işbirliği yaptığını göstermektedir.

Emperyalistlerin çıkarlarına ters düşen bir yabancı öğrenci, açıktır ki kendi ülkesinin hakim sınıflarına da ters düşecektir. Demokrat, devrimci öğrenciler üzerinde sürdürülen baskıların bir bölümünü de öğrenci müfettişliği uygulamaktadır. Müfettişlik polisle işbirliği, okul yönetimleri ile gizli yazışmalar ve görüşmeler yapmakta; devrimci, demokrat öğrencilerin pasaportlarını uzatmamakta, öğrenim haklarını kısıtlamakta, hatta gasbetmektedir.

Türkiye'deki hakim sınıflar ülkemizdeki öğrenci gençlik üzerinde uyguladıkları faşist disiplin yasalarını müfettişlikler vasıtasıyla yurtdışındaki öğrenciler üzerinde de uygulamaya çalışmaktadırlar. Bu konuda, "Türkiye'de yürürlükte bulunan Kanun ve Talimatnamelere göre

öğrenci sıfatını muhafaza edemeyecek duruma düşenlerin" öğrencilikle ilişkisi kesilir, d nilmektedir. 3 Temmuz 1978'de Ecevit H k meti döneminde "Resmi Gazete"de yayınlanan "Disiplin Yönetmeliği"ne göre:

- * Türkiye'nin devleti ve milleti ile bölünmezliği ilke sine ve T.C.'nin insan haklarına ve Anayasa'nın başlangıcında belirtilen temel hak ve ilkelere dayalı , milli, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerine aykırı miting, boykot, forum, direniş, yürüyüş ve işgal gibi kişisel ve/ya da toplu eylemler düzenleyen, düzenlenmesini kişkırtan, düzenlenmiş bu gibi eylemlere katılan ya da katılmaya zorlayanlar;
- * Anayasa'nın 2. ve 3. maddesine aykırı nitelikte yabancı bayrak, sembol, rozet taşıyan ya da kullanan, söz l , yazılı ve benzeri şekillerde yayın yapan, bu amaç la marşlar söyleyen, resim, afiş, pankart taşıyan ya da benzeri hareket ve davranışlarda bulunanlar ; okul dan sürekli olarak uzaklaştırılırlar.

Türkiye'de hakim sınıflar bu ve bunun gibi disiplin yasaları ve yönetmeliklerle,  ğrenci gençliğinin her türlü akademik, demokratik ve ekonomik hakları için y r t t ğ  mücadeleyi engellemek, gençliği faşist komprador - patron ağa devletinin uysal bir parçası haline getirmek istemektedir. Gören gözleri k r etmeyi, konuşan dilleri kesmeyi amaçlayan Türkiye'deki "Disiplin Yönetmeliği" , emperyalizmin uşağı komprador patron ağa devletinin yurt dışındaki uzantısı olan  ğrenci m fettişlikleri vasıtasıyla yurtdışında öğrenimlerini sürdüren öğrencilere de uygulanmaya çalışılmaktadır.

Öğrenci Müfettişliği yalnızca bir öğrencinin öğrencilikle ilişliğini kesmekle kalmıyor, ayrıca bir öğrencinin 5 seneye kadar ağır hapis cezasına çarptırılmasını sağlayabiliyor. Disiplin yasalarına göre "Türkiye devletinin mevzuatına göre memleket için zararlı sayılan fiil ve hareketlerde bulunan ve bu çeşit faaliyetlere katılanlar"ın öğrencilikle ilişliği kesilir ve yurda alınır. ř yurda alınmakla bitmemekte, "Devletin hariçteki itibar ve nüfuzunu kıracak şekilde, devletin dahili v ziye i hakkında yabancı bir memlekette asılsız ve mübalağa-

lı veya maksad-ı mahsusa müstenit havadıs veya haberler neşreden veya millî menfaatlere zarar verecek herhangi bir faaliyette bulunan vatandaşı, 5 seneden aşağı olmamak üzere hapse konur." (TCK, Madde 140)

Yani Öğrenci Müfettişliğinin keyfi bir davranışı bir öğrencinin öğrenim hakkını engelleyebildiği gibi, Öğrenci TCK ile de 5 sene hapis cezasına çarptırılabilir.

Yurtdışına öğrenim amacıyla gelen bir öğrenciye, gelişinden öğrenimini tamamlayana kadar hiçbir pratik ve teorik yararı olmayan bir kuruma öğrencilerin ihtiyacı yoktur. Müfettişliğin asıl görevi; emperyalistlerin polisi ve yurtdışındaki MİT ajanlarıyla birlikte ilerici, demokrat öğrencilere ve onların teşkilatlarına baskı yapmak, pasaportların uzatılması için gerekli olan belgele ri göndermeyerek öğrencileri çeşitli zorluklarla karşı karşıya getirmektir. Eğer öğrencilerin pasaportları öğrenim süresince Konsolosluklar tarafından uzatılırsa, diğer bürokratik işlemler ve Müfettişlik gibi bir kuruma da gerek kalmayacaktır.

1973'te ATÖF başkanının ve Yönetim Kurulu üyelerinin pasaportlarına el konması, 1974'te Köln'de, Frankfurt'ta, Saarbrücken'de yurtsever öğrencilerin tutuklanması, 1977'de ATÖF üyesi bir devrimcinin pasaportunun uzatılmaması ve onlarca öğrencinin sınır dışı edilmesi, Öğrenci Müfettişliğinin emperyalist burjuvazinin polisi ile yaptığı işbirliğinin sonucudur.

Bu kurum Türkiye'deki komprador patron ağa devletinin parçası bir kurumdur. Bu kurumun niteliği de, parçası olduğu komprador patron-ağa devleti gibi faşisttir. Ayrıca bu kurumun bürokratik bir işlevi de yoktur. Bu anlamda diğer akademik, ekonomik ve demokratik haklarımız için yürüttüğümüz mücadeleyi, Öğrenci Müfettişliklerinin kaldırılması doğrultusunda yürütülen mücadele ile birleştirelim.

- ÖĞRENCİ MÜFETTİŞLİĞİ KALDIRILMALIDIR !
- ÖĞRENCİ PASAPORTLARI ÖĞRENİM SÜRESİNCE UZATILMALIDIR !

Dil Okulları Birer Soygun Yuvasıdır.

Emperyalist ülkelere öğrenim amacı ile gelmiş Türkiyeli gençliğin karşılaştığı zorlukların başında dil sorunu gelmektedir. Bu ülkelerde çok sayıda özel, yarı-resmi ya da resmi yabancı dil okulu vardır. Bu okullar birer soygun yuvalarıdır. Yabancı öğrencilere dil öğretmek adıyla, esas olarak onları sömürmek için faaliyet göstermektedirler. Bu soygun yuvalarının dolaylı veya dolaysız, yüksek okullarla ve yabancılar polisiyle ilişkileri vardır. Polisten oturma izni, yüksek okullardan kabul belgesi alabilmek için bu okullardan yabancı dil belgesi istenmektedir.

Öte yandan yüksek okullarda ve üniversitelerde biz yabancı öğrenciler için açılan ücretsiz dil kursları çok kısıtlı ve yok denecek kadar azdır. Bu kurslara çok sınırlı sayıda yabancı öğrenci katılabilmektedir.

- TÜRKİYELİ VE TÜM YABANCI ÖĞRENCİLERE YÜKSEK OKULLARDA ÜCRETSİZ DİL KURSU !

Emperyalist Ülkelerdeki Tüm Öğrencilere Eşit Haklar.

Emperyalist burjuvazi, tahakkümü altında bulundurduğu ülkelerin gençliği ile kendi gençliği arasında bilinçli olarak ayırım gözetmektedir. Yabancı öğrenciler ile emperyalist ülke öğrencileri öğretim kurumlarına girmek için aynı şartlara sahip değildir.

Türkiye liselerinden aldığımız diplomalar bu ülkelerde geçersiz sayılmaktadır. Liseyi bitirmiş gençlere, yüksek öğrenim kurumlarına girebilmeleri için hazırlık sınıfları şart koşulmaktadır. Fakat bu sınıflar çok sınırlıdır. Liseyi bitirmiş Türkiyeli gençlerin çok az bir bölümü bu hazırlık sınıflarına alınmaktadır. Biz bu kısıtlanmanın kaldırılmasını ve yüksek öğrenim yapmak isteyenlerin bu kurslara şartsız olarak alınmalarını talep ediyoruz.

Biz Türkiyeli gençlerin çeşitli ülkelerde karşılaştığı sorunların başında ekonomik sorun gelmektedir. Türki

yeli öğrencilerin çoğunluğu çalışıp öğrenim yapmak zorunluluğundadır. Çoğumuz öğrenimimizi kendimiz finanse etmekteyiz. Öte yandan emperyalist burjuvazi ikinci sınıf bir öğrenci tabakası yaratmak için yabancı öğrencilere burs vermemekte, biz yabancı öğrencileri emperyalist ülkelerin gençliğinden ayırmaktadır. Yabancılar arasında burs alanlar yok denecek kadar azdır. Türkiyeli gençliğin önemli bir bölümü hem çalışma hem de öğrenim görme olanağı bulamadığı için Türkiye'ye dönmek zorunda kalmaktadır.

Emperyalist burjuvazi burs vermemekle de yetinmemekte, çalışma olanaklarımızı da ortadan kaldırmaya çabalamaktadır. Britanya ve Fransa'da çalışma olanağı yok denecek kadar azdır. Batı Almanya ve Batı Berlin'de birçok eyalette çalışma izni kaldırılmış, birçok eyalette ise sınırlandırılmıştır. Emperyalist burjuvazi bizlere ekonomik alanda da baskı yaparak öğrenimimizi engellemeye çalışmaktadır.

Bizlere yapılan baskılar burada bitmemektedir. Örneğin Batı Almanya'da emperyalist burjuvazi "Yüksek Okul Reform Kanunu" ile öğrenim süresini kısıtlamakta, öğrencilerin örgütlenme hakkını yoketmekte, gençliği emperyalist sermayeye kısa zamanda hizmet eder hale getirmekte dir. Örneğin Britanya'da öğrenim kurumları paralıdır. Emperyalist burjuvazi biz yabancı ve Türkiyeli öğrencilerin öğrenim olanaklarını kısıtlamak için bir yandan okul ücretlerini yükseltmekte, diğer yandan çalışma hakkımızı kaldırmaktadır. Britanya'da biz Türkiyeli öğrencilerin okula girme, öğrenime devam etme durumu hemen hemen ortadan kalkmaktadır. Fransa ve diğer emperyalist ülkelerde durum bundan farklı değildir.

TÖK/YD ırkçılığa taban yaratan yerli ve yabancı öğrenciler arasındaki ayrıcalıklara karşı çıkar; okul ücretleri uygulanan yerlerde yerli ve yabancı öğrencilerin farklı ücret ödemelerine, ücret artışlarına ve gide rek tüm ücretlere karşı çıkar, bu yönde eylemler düzenler.

Bu çalışmaların bir parçası olarak, TÖK/YD'ye bağlı Federasyon ve dernekler her ülkede Ulusal Öğrenci Birliklerine, ASTA'lara girmeli ve çalışmalı, bu kuruluşların başını çeken gericilerle mücadele edip onları teşhir etmelidir.

- TÜM ÖĞRENCİLERE EŞİT HAKLAR !
- HERKESE SINIRSIZ ÖĞRENİM HAKKI !
- TÜM ÖĞRENCİLERE RENİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ !
- TÜM ÖĞRENCİLERE SINIRSIZ ÇALIŞMA HAKKI !
- HAZIRLIK OKULLARINA KISITLAMASIZ GİRİŞ HAKKI !
- YERLİ, YABANCI TÜM ÖĞRENCİLERE BURS, YURT !

Emperyalist lkelerde Ekonomik ve Siyasi Baskılar Yoğun lamaktadır.

Emperyalist ülkelerde ekonomik ve siyasi baskılar gnbe gün younlamaktadır. Emperyalist ülkelerin burjuvazisi emperyalist dünya ekonomisinin krizlerinin yükünü içi sınıfı ve emekçi kitleler üzerine yıkmaya çalışmaktadır. Çeşitli emperyalist ülkelerde milyonlarca içi isiz durumdadır. Yüzbinlerce içi içten çıkarılmakta, kısa çalışmaya sokulmakta, çalışma hızı gittikçe artırılmaktadır.

Emperyalist ülkelerde çalışanların, öğrenim görenlerin ve yabancılarının bu ülkelerde kalma, çalışma ve öğrenim hakları ellerinden alınmaya çalışılmaktadır. Batı Almanya'da "Yabancılar Kanunu", Britanya'da "G Kanunu", vb. kanunlarla yabancılarının her türlü hakları ellerinden alınmaktadır. Bu kanunlar nedeniyle, yabancı işçiler ve öğrenciler en kolay hedefi teşkil etmektedirler.

Çeşitli ülkelerin emperyalist burjuvazisi bütün bu buhranların nedeninin kendi sistemleri olduğunu gözlerden gizlemek için, buhranların nedeninin yabancılar olduğu demagojisini yaymaktadır. Böylece emperyalist burjuvazi ii sınıfı arasında yabancı-yerli ayırımı yaparak, işçiler arasında düşmanlık tohumları samaktadır. Bu durum biz yabancı ve Türkiyeli renciler için de söz konusu -dur. Emperyalistler bu ülkelerin gençliği arasında yabancılarının okulları istila ettiği, bu yüzden de öğrenim olanaklarını kısıtladıkları yalanını yayarak, yabancı öğrencilerle yerli gençlik arasındaki ayırımı hem ekonomik, hem de siyasi olarak derinleştirmek istemektedirler.

Emperyalist ülkelerde artan ekonomik buhrana paralel olarak siyasi baskılar da artmaktadır. Emperyalist burjuvazi biz yabancı öğrencilerin ve işçilerin gerek bu ülkelerdeki ekonomik ve demokratik haklarımızı elde edebilmek, gerekse ülkemizde halkımızın verdiği haklı mücadeleyi desteklemek için giriştiğimiz örgütlü mücadelemizi her türlü oyun ve saldırılarla engellemeye çalışmaktadır.

İşte bu şartlarda kurulan TÖK/YD halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesine destek olacak, emperyalist burjuvazinin saldırılarına karşı aktif olarak mücadele verecektir. Konfederasyonlaşma aşamasına gelene kadar federasyonlarımız çeşitli mücadelelerden, sınavlardan geçmişlerdir. Bu mücadeleler sadece emperyalistleri değil, Türk hakim sınıflarını ve Rus sosyal emperyalizminin unsurları sosyal faşistleri de rahatsız etmiştir, etmektedir.

ATÖF 13. Genel Kurulunda ATÖF'ü bir siyasi kuruluşun yan örgütü olarak gören tekkeçileri yönetimden uzaklaştıran devrimci öğrenciler, ATÖF'ü Batı Almanya ve Batı Berlin'deki Türkiyeli ilerici, devrimci öğrencilerin tek demokratik kitle federasyonu yapma yolunda ileri adımlar attılar. Bu süreç içinde ATÖF üyeleri, '77 Haziran'ında Dortmund'da sosyal faşistlerin yaptığı bir geceyi bastıkları gerekçesi ile, ATİF üyeleri ile beraber toplam 6 devrimci, Batı Alman polisi tarafından tutuklanarak hapse atılmıştır. ATÖF Yönetim Kurulu üyelerine sürekli baskı yapılmış, oturma izni almalarında zorluk çıkarılmış, sudan bahanelerle Yönetim Kurulu üyelerini sınır dışı etme kararı alınmıştır. 1977 Aralık ayında kafatasçı-ırkçı faşist MHP komandoları Stuttgart'ta MÜCADELE gazetesi satan ATİF-ATÖF üyelerine 250 kişilik bir grupla saldırmışlar ve birçok arkadaşımızı bıçaklayarak ağır şekilde yaralamışlardır. Faşist saldırıya seyirci kalan B. Alman polisi daha sonra faşistlerin yaptığı ihbar sonucu, olay yerinde bile bulunmayan 3 devrimciyi tutuklayarak hapse atmıştır. 1979 Ocak ayı içinde ATİF-ATÖF'ün ortaklaşa düzenlediği Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti ile dayanışma yürüyüşü, ATİF-ATÖF'ün "yabancı teşkilatlar" olduğu gerekçesiyle yasaklanmıştır. Yabancılar polisinin tek tek üyelerimize baskısı da eksik olmamaktadır.

Britanya'da durum bundan farklı değildir. Britanya'da öğrenim yapmakta olan öğrenciler uzun bir dönem, İTÖF (İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu) saflarında, bu federasyonun başındaki sosyal faşist yönetici kliğe karşı mücadele yürüttüler. Sosyal faşistler İTÖF içindeki yurtsever, devrimci öğrencilerin mücadelesini kırmak için zorba yöntemlere başvurdular, taşlı-sopalı-bıçaklı saldırılar düzenlediler. Ama bu sosyal faşist saldırılar geri tepti; yurtsever, devrimci öğrencilerin kararlı mücadelelerini engelleyemedi. İTÖF içinde çalışma şartlarının ortadan kalktığını gören ilerici öğrenciler İTÖF'ten ayrılıp İTÖD KK (İngiltere Türkiyeli Öğrenci Dernekleri Koordinasyon Komitesi)'ni kurarak, ayrı bir federasyon kurma çalışması içine girdiler. Bu çalışmalar sosyal faşistleri iyice kudurttu; sosyal faşistler yeni bir federasyon kurulmasını engellemek için, bu çalışmalarda aktif görev alan arkadaşlara tuzak kurdular. Böyle bir tuzak sonucu, bir devrimci öğrenci İngiliz polisinin eline düştü, 2 yıla yakın bir süre hapsedildikten sonra İngiliz polisi tarafından sınır dışı edildi. Bu saldırılar Britanya'daki ilerici öğrencilerin federasyon kurmalarını engelleyemedi. İngiliz polisi ve sosyal faşistler BTÖF'ün kuruluşunu engellemek için 2 Temmuz 1978'de BTÖF Kurucu Genel Kuruluna saldırarak 9 yurtsever, devrimci öğrenciyi tutukladılar. Bir arkadaş sudan bahanelerle 5 yıl hapse mahkûm edildi. Sosyal faşistlerin İngiliz polisi ile bu ortaklaşa saldırılarına rağmen Britanya'daki ilerici, devrimci öğrenciler BTÖF'ü kurdular.

FTÖB'ün durumuna gelince: 1976 yılı başında, Fransa'daki yurtsever, devrimci öğrenciler birleşerek, halk düşmanı sosyal faşistlere karşı başarı kazanarak FTÖB'ün yönetimine geldiler. Bu, Fransa'daki öğrencilerin birliğinin sağlanması için atılmış başarılı bir adımdı. Fakat bu olumlu adım, birçok hata ve zaafı da içinde barındırıyordu. Birincisi, FTÖB'ün yönetimine gelen arkadaşlar henüz demokratik kitle dernekleri anlayışını kavramamışlardı. FTÖB'ün yönetimini bir fraksiyonlar birliği olarak görüyorlardı. Bunun sonucu da çeşitli konularda doğru kararlar alınmıyor ve bunun uygulamasına da geçilmiyordu. İkincisi, halk düşmanı sosyal faşistler henüz FTÖB içinde barınmıyorlardı. Sosyal faşistlerin FTÖB içindeki varlıkları, FTÖB'ün birliğini bozuyor, FTÖB'ün

çalışmalarına büyük zararlar veriyordu. FTÖB 3. Genel Kurulu halk düşmanı sosyal faşistleri, FTÖB'den atarak FTÖB'ün devrimci birliğini sağlamış oldu. Üçüncü Genel Kurul, doğru kitle dernekleri anlayışını onaylayarak bu doğru siyaset temelinde mücadele edecek olan arkadaşları FTÖB Yönetim Kuruluna seçti.

Dev-Genç, Bağımsız Birlik ve Halkın Kurtuluşu ortaklaşa halk saflarındaki birliği bozarak, meşru 3. Genel Kurulu tanımadıklarını ilan ederek yeni bir genel kurul düzenleyerek FTÖB'ü ikiye böldüler. 4. Genel Kurul'a kadar geçen sürede, 3. Genel Kurul'da başlıca iki konuda yoğunlaşan tesbit ve kararların pratikte doğruluğu ortaya çıktı. Kendinin FTÖB olduğunu iddia eden ve demokratik merkezîyetçiliği inkâr temelinde doğan Dev-Genç ve Bağımsız Birlik "fraksiyonlar Birliği" tekcecilik suçları ile dağıldı. Halk saflarında ilan edilen sosyal faşistler "FTÖB düşmanlığı" neden gösterilerek sahte FTÖB den atıldı ve sosyal faşistler de kendilerine haksızlık edenleri Fransız tekelci burjuvazisinin polisine ihbar ederek, kendilerinin FTÖB olduklarını ilan ettiler. Ancak gerçek FTÖB doğru kitle dernekleri siyasetini hayata geçirerek, anti-faşist/anti-emperyalist mücadelesini sürdürmektedir.

Emperyalist burjuvazi sadece yabancılara değil, bütün ilerici, devrimcilere karşı giriştiği saldırıları yoğunlaştırıyor. Çıkardığı yeni kanunlarla polis yetkilerini genişletiyor, ilerici, devrimci örgüt üyelerine devlet dairelerinde çalışma yasağı koyuyor. Devrimci teşkilatları yasaklamak için çeşitli girişimlerde bulunuyor. Her türlü haklı mücadelenin propagandasının yapılmasını yasaklıyor. Bütün bunlar, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin kampla, canıyla kazanmış olduğu demokratik haklarımıza karşı girişilmiş saldırılardır. TÖK/YD olarak bu saldırılara karşı tüm ilerici, devrimci örgütlerle birlikte mücadele etmeliyiz. Bu mücadeleyi Türkiye'de Halk. Demokrasisi ve Bağımsızlık için verilen mücadele ile birleştirmeliyiz.

DÜNYA'DA DURUM

Çağımız emperyalizm ve proleter devrimleri çağıdır. Çağımıza damgasını vuran esas akım devrimdir. Çağın niteliği değişmediği sürece, bu süreç tayin edici karakteri ni koruyacaktır.

Bugün dünya geriye dönüşü olmayan bir biçimde ve kesin çizgilerle iki cepheye; Devrim ve Karşı-Devrim cephelerine ayrılmıştır. Sosyalist devletler ve proletarya partileri önderliğinde uluslararası proletarya ve ezilen halklar Devrim cephesini; emperyalizm, sosyal emperya - lizm ve her türden gericilik dünya karşı-devrim cephesi ni oluşturmaktadır. Bu iki cephenin çıkarları birbirine taban tabana zıttır ve sürekli mücadele halindedirler.

Bugün dünyadaki gelişmelere damgasını vuran 4 başlıca çelişme vardır.

1- Ezilen Halklar İle Emperyalizm ve Sosyal Emperyalizm Arasındaki Çelişki.

Emperyalizm, bilindiği gibi, hegemonya peşinde koşar. Emperyalizmin açgözlülüğü, kâr hırsı emperyalist sermayeyi kendi ülkesinin sınırları dışına taşırır. Günümüzde emperyalist sermaye çeşitli yollarla -gerektiğinde silah zoru ile-, ilkel birikim sürecini tamamlayamamış ülkelere girer, bu ülkelerin ekonomisini kendine bağımlı kılar. Ülkede kendine bağımlı komprador tipte bir kapitalizm geliştirerek feodalizmi ayakta tutar. Emperyalizm kendisine bağımlı ülkelere sömürüsüne süreklilik kazan dırmak için, o ülkedeki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kanlı faşist diktatörlüğünü korur, destekler. Böylece bu ülke halkları ile emperyalizm, sosyal emperyalizm arasında büyük bir çelişme ortaya çıkar. Bu çelişme yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde emperyalizm ve ona uşaklık eden sınıfları tasfiyeye yönelik Demokratik Halk Devrimleri ile çözülmektedir. Bu mücadelelerin kalıcı zaferler kazanması ancak proletarya önderliğinde mümkün olabilmektedir.

2- Kapitalist Ülkelerde Proletarya İle Burjuvazi Arasındaki Çelişme.

Kapitalist ülkelerde çıkarları birbirine zıt iki ana sınıf vardır: Proletarya ile Burjuvazi. Bu iki sınıf bir birleri ile ölümcül bir mücadele içindedirler. Bu ülkelerde burjuvazi işçi sınıfı arasında rüşvet yoluyla imtiyazlı kesimler satın alarak işçi aristokrasisini oluşturmuş ve sendika bürokratları vasıtasıyla sömürüsünü "rahatlıkla" sürdürmeye çalışmaktadır.

Ancak emperyalizm, gittikçe derinleşen buhranının yü küünü, kendine bağımlı ülkelerin halklarının sırtına yük lediği gibi, kendi ülkesindeki emekçilerin, özellikle iş çii sınıfının omuzlarına yıkmaktadır. Bu durum revizyo - nistlerin hakim olduğu ülkelerde de böyledir. Buna kar - şılık işçi sınıfının mücadelesi gelişmektedir. Emperya - list ülkelerdeki emekçi kitleler arasında kendiliğinden gelişen muhalefet, işçi sınıfının hoşnutsuzluğunu açık - ça göstermektedir.

Kapitalist-emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfı ile bur juvazi arasındaki çelişkinin çözümü, tek tek ülkelerde - ki işçi sınıfının kendi ülkesinde vereceği sosyalist dev rim mücadelesi ile mümkündür.

3- Sosyalist Sistem İle Emperyalist Sistem Arasındaki Çelişme.

Emperyalizm çağında proleter devrimleri artık teorik bir mesele olmaktan çıkıp, çözümü gündemde olan pratik bir mesele haline gelmiştir. 1917 Ekim devrimi bunu pra tikte ispat etmiş, ilk defa bir ülke emperyalist zincir - in halkalarından kopmuştur. Emperyalizm çağı aynı zaman da proleter devrimleri çağıdır.

Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında iki sistem karşı karşıya gelmektedir: güçlü görünen ama özünde çü - rümüş ve kaçınılmaz olarak yokolacak olan emperyalizm es kiyi; henüz zayıf olan sosyalist sistem de yeniyi tem - sil etmektedir. Yeninin temsilcisi, emperyalist sistem - den devrimle kopmuş, proletarya diktatörlüğünün hüküm sür - düğü, dünya çapında proleter devrimlerinin kurtarılmış

bölgeleeri ve üs alanları niteliğinde olan sosyalist devletlerdir. Bu sistemin içine, sosyalizme yönelen tüm güçler de girer.

4- Emperyalist Devlet ve Tekellerin Kendi Aralarındaki Çelişmeler.

Bundan önceki 3 çelişmede açıkça görüldüğü gibi, çelişmenin bir tarafında devrim, diğer tarafında karşı-devrim güçleri bulunmaktadır. Ancak emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişmede, çelişmenin iki yanında da karşı devrimci güçler bulunmaktadır. Proletarya emperyalist - ler arasındaki bu çelişmelerden yararlanmaya çalışır, karşı devrimci güçler arasındaki çelişkilerden yola çıkarak birini diğerine karşı desteklemez.

Bu çelişkinin kaynağı, emperyalistlerin aşırı kâr amacıyla giriştikleri pazar dalaşması ve hegemonya mücadelesinde yatmaktadır. Emperyalist devletler arasındaki bu hegemonya ve pazar dalaşması emperyalist savaşların kaynağını oluşturur. Emperyalistler savaş hazırlığına paralel olarak, cephe gerisini sağlama almaya çalışırlar. Bunun için krizin ve savaş hazırlığının yükünü işçi sınıfı ve emekçilerin omuzuna yüklemeye çalışırlar. Bu doğru tuda demokratik hakları gasbeder ve mali sermayenin siyasi eğilimi olan faşizmi gündeme getirirler. Bundan amaç, emperyalizm çağında gündemde olan devrimlerin bastırılmasıdır. Bu somut durumda, gelişmelerin savaşı mı, devrime mi dönüşeceği o günkü şartlarda devrim ve karşı devrim güçlerinin durumuna bağlıdır.

Hiçbir emperyalist güç, paylaşımından ister kârlı çıksın isterse zararlı, eline geçirdiği sömürü ve nüfuz alanları ile yetinmez. Emperyalizm var olduğu sürece, hegemonya ve paylaşım mücadelesi de sürer.

Bugün emperyalizmden koparılan nüfuz alanları, emperyalistler arasındaki dalaşmayı hızlandırmakta, emperyalizmin buhranını derinleştirmektedir.

Bugünkü durumda dünya hegemonyası uğrunda dalaşan güçler, emperyalist büyük güçlerdir. Bu emperyalist büyük güçler: ABD emperyalizmi, Rus sosyal emperyalizmi, Batı Alman, Fransız, İngiliz ve Japon emperyalist güçleridir. Bu emperyalist büyük güçler NATO ve VARŞOVA paktları gibi, esas olarak iki askeri kamp içinde örgütlenmektedirler. Bu, bu iki pakt içinde biraraya gelen emperyalist gurupların kendi içlerinde uyumlu iki ayrı koalisyon oluşturdukları anlamına gelmemelidir. Bugünkü şartlarda NATO içinde örgütlenen batılı emperyalist güçler kendi aralarında dalaşmaktadırlar. Bütün emperyalist büyük güçler kendi aralarında da dünya hegemonyası için mücadele etmektedirler.

Bugünkü şartlarda emperyalistlerin ekonomilerini askerileştirmeleri ve hızla silahlanmaları, emperyalist savaş tehlikesinin arttığının bir belirtisidir.

Yukarıda sözü edilen tüm bu çelişmeler gündemde iken, Stalin'in ölümünden sonra iktidara gelen modern revizyonist Kruşçev kligi 1956'da yapılan SBKP 20. Kongresinde:

- Proletarya diktatörlüğü yerine sınıflararası barış;
- Emperyalizmin nitelik değiştirdiği;
- Barışçıl geçiş (devrimin barışçıl yoldan olacağı);
- Emperyalist savaş tehlikesinin artık varolmadığı,

gibi karşı-devrimci tezleri sistemleştirdi. Proletarya diktatörlüğünün hüküm sürdüğü Sovyetler Birliği'nde parti yönetimini, parti ve devlet iktidarını tümüyle ele geçirerek Sovyet toplumunun iktisadi yapısında sistemli bir tahribata girişti. Sosyalist ekonomiyi adım adım tekelsiz devlet kapitalizmine dönüştürdü. 1965 reformları ile kapitalizmin restorasyonunu meşrulaştırdı. Proletarya diktatörlüğünü bürokrat tekelsiz burjuvazinin sosyal faşist diktatörlüğüne dönüştürdü. Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restorasyonu, sermayenin merkezileşmesinin üst düzeyde olması nedeniyle, iktidarı ele geçiren burjuvaziyi kaçınılmaz olarak emperyalizmin temel özelliği olan sermaye ihracına itti.

Bunun sonucu yeni Rus burjuvazisi müdahale, işgalcilik ve dünyayı paylaşma dalaşmasında dünya karşı-devrim cephesinde, sosyal emperyalist bir güç olarak yerini aldı. Sosyalist devletlerin özgür istekleri, karşılıklı

yardımlaşma ve dayanışma amacıyla kurulan COMECON, Rus sosyal emperyalizminin bu pakt içindeki ve diğer ülkeleri sömürmesinde bir araç haline geldi. Sosyalist bloku emperyalist saldırılara karşı korumak amacıyla kurulan VARŞOVA paktı, Rus sosyal emperyalizminin emrinde, onun yayılmacı emellerine hizmet eden bir araca dönüştü.

Bugün devrim ve karşı-devrim cephelerini, bu iki cephenin ölüm-kalım mücadelesini, yukarıda tesbit ettiğimiz çelişmeleri inkâr edip, dünyayı üçe bölen modern revizyonist "Üç Dünya Teorisi" sınıf mücadelesini inkâr etmekte; emperyalistler arasındaki şekilsel farklılıklardan hareket ederek ABD emperyalizmi ile Rus sosyal emperyalizmi dışındaki emperyalist devletlerle uzlaşmayı meşrulaştırmakta; batılı emperyalistlerin yarı-sömürgele- rindeki uşaklarını devrimin itici güçleri olarak göstermekte, hatta Rus sosyal emperyalizminin daha tehlikeli olduğunu savunarak Amerikan emperyalizminin tarafında saf tutmaktadır.

"Üç Dünya Teorisi" dünyayı üçe bölerek sınıf mücadelesini gözlerden gizlemektedir. "Üç ayrı parçaya bölünmüş" dünyanın her bir parçasında hem devrim, hem karşı-devrim güçleri vardır. "Üç Dünya Teorisi" devrim ile karşı-devrim güçlerini birbirine karıştırarak devrimi imkânsız kılmaya çalışmakta, devrim ile karşı-devrim arasına kalın çizgiler çekilmesini reddetmektedir. Bu karşı-devrimci teori emperyalist paylaşım savaşını mutlaklaştırıp devrimi gözardı etmekte; 'Ya devrimler -savaş önler, ya da savaşlar devrime yolaçar' tezini inkâr etmektedir. Bu teori "ikinci dünya" diye adlandırdığı (Batı Almanya, Britanya, Fransa, Japonya, vb.) emperyalist ülkelerdeki burjuvazi ile işçi sınıfının ve ezilen halkların çıkarlarının bir ve aynı olduğunu savunarak, sınıf mücadelesini ve emperyalistler arasındaki çıkar dalaşmalarını gözardı etmektedir.

Mao Zedung'un ölümünden sonra iktidarı tümüyle ele geçiren Deng-Hua kliği, uluslararası alanda modern revizyonist karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"nin başını çekmektedir. Bu modern revizyonistler ve onların takipçileri dünya karşı-devrim cephesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bugün "Üç Dünya Teorisi"ni değişik kılıklarla savunanlar bu teoriye sarıldıkları müddetçe, gidecekleri yer karşı-devrimin saflarıdır.

TÖK/YD emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe karşıdır. TÖK/YD emperyalist savaşlara karşı çıkar ve onların kararlı düşmanıdır. TÖK/YD emperyalist savaş karşısında Türkiyeli öğrencileri uyarır, gençliği enternasyonalizm ruhuyla eğitmeyi kendine görev sayar. Emperyalist savaşların devrimle önlenebileceği, ya da savaşların devrimlere yolaçacağı gerçeğini savunarak, gençlik içinde enternasyonal dayanışmayı güçlendirir.

TÖK/YD emperyalist savaşlar karşısında uluslar-arası proletaryanın tavrını destekler, başta sosyalist ülkelere gençliği olmak üzere dünya devrimci gençliği ile dayanışma içinde olduğunu açıklar.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

TÜRKİYE'DE DURUM

Ülkemiz emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Emperyalizm bu gibi ülkelere girerken, o ülkenin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini talan etmek ve ucuz işgücünü sömürmek için, kısmen de olsa feodalizmi çözer. Emperyalizm kapitalist üretim ilişkilerini bu temelde getirir. Oysa iç dinamiği ile gelişen kapitalizmin karakteri feodalizmi tasfiye etmek, kapitalizmi hakim kılmaktır. Bu yüzden emperyalizm yarı-feodal ülkelerde milli nitelikte kapitalizmin gelişmesini engeller. Emperyalizmin geliştirdiği kapitalizm, kendisine göbekten bağımlı; kendi ihtiyaçlarına göre örgütlediği komprador kapitalizmdir. Komprador kapitalizm ile feodal üretim ilişkileri iç içedir. Emperyalistler feodal üretim ilişkilerini Türkiye gibi ülkelerde kapitalizmin gelişmesini engelleyen ve bu ülkelerdeki sosyo-ekonomik yapıyı belirleyen bir üretim ilişkisi olarak muhafaza ederler.

Yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'de toplumumuza niteliğini veren emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodalizm ile halk arasındaki çelişmeden 4 başlıca çelişki kaynaklanmaktadır:

- Feodalizmle halk yığınları arasındaki çelişme;
- Emperyalizm ile çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı arasındaki çelişme;
- Burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişme;
- Hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişmeler.

Bu dört çelişmenin dışında, ezen ve hakim ulusun hakim sınıflarıyla ezilen millet ve milliyetler arasındaki çelişme de önemli bir çelişmedir.

Emperyalistlerin ülkemizi talanına hizmet eden hakim sınıflar komprador patronlar ve toprak ağalarıdır. Türkiye'de hakim sınıflar kendi varlıklarının devamını sağlayabilmek ve halkımızın haklı mücadelesini bastırabilmek için, iktidar şekli olarak, Kemalist diktatörlük döneminden günümüze kadar parlamenter maskeli (örtülü) faşizmi kendilerine kılavuz seçmişlerdir.

Türkiye'de faşizm; emperyalizme uşaklık eden hakim sınıfların tümünün iktidar şeklidir. Bugün emperyalizme bağımlı komprador patronların ve toprak ağalarının siyasi temsilciliğini yapan partiler Amerikancı AP, MSP, MHP ; Batı Avrupalı emperyalistlerin, özellikle de Batı Alman emperyalizminin siyasi temsilciliğini yapan CHP, bir bütün olarak hakim sınıfların siyasi temsilcileridir. Rus sosyal emperyalizminin ülkemizdeki temsilcileri; TKP,TİP, TSİP gibi sosyal faşist partilerdir.

Hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişme, emperyalizmin uşaklığını yapan komprador patron ve toprak ağalarının, emperyalist efendilerine daha iyi hizmet edebilmek amacıyla, birbirleriyle iktidarda ağırlık kazanma dalaşması biçimindedir. Komprador patronlar ve toprak ağaları önderliğinde yürütülen Kurtuluş savaşından, çok partili döneme geçilene kadar, çeşitli emperyalistlerin uşağı hakim sınıflar CHP içinde örgütlenmişlerdi. Çok partili döneme geçildiğinde, Amerikancı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi temsilcileri DP olarak CHP'den ayrılmışlar ve 1950'de hükümet olmuşlardır. DP hükümet olduktan sonra faşist CHP'yi aratmamıştır.

1950'lerin sonlarında Avrupalı CHP hak, hukuk, adalet demagojileriyle halkın muhalefetini kendi potasında eritmeye çalışmış, 27 Mayıs 1960 darbesi ile Amerikancıları devirmiştir. Darbeden sonra CHP halktan aldığı desteği kaybetmiş ve 1965 seçimlerinde, 27 Mayıs darbesi ile düşürülen Amerikancı kanat yeni kılığıyla, AP olarak işbaşına gelmiştir.

Çeşitli emperyalistlerin uşağı hakim sınıflar arasındaki ilişkiler bazan uzlaşan, bazan kızıyan bir şekilde sürüp giderken, 1965'lerden itibaren halkımızın kendiliğinden gelişen mücadelesi yükselmeye başlamıştır.

Halkımızın çeşitli kesimlerinin, faşist Amerikancı Demirel hükümetinin baskılarına, hayat pahalılığına, vs. sorunlara karşı ekonomik temelde başlayan mücadelesi kısa süre içinde siyasi nitelik kazanmıştır. İşçi sınıfının gelişen mücadelesinden korkan hakim sınıflar, sendikal örgütlenmeye karşı bir kanun çıkarmaya çalıştıkları sırada, 15-16 Haziran'da kendiliğinden gelişen şanlı işçi direnişi ile karşılaşmıştır. Bu eylemlerde işçi sını

fı ekonomik taleplerin yanı sıra; 'Kahrolsun emperyalizm', 'Bağımsız Türkiye' gibi sloganlarla siyasi taleplerde de bulunmaktaydı.

Toprakları toprakağaları, tefeci, tüccar, faizci, ipotekçi tarafından gasbedilen, topraklarından zorla sökülüp atılan yoksul ve orta köylülerin toprak mücadelesi 1960'ların sonlarında büyük boyutlara ulaştı. Köylüler gasbedilen topraklara elkoyarak onları ekip biçmeye başladılar.

Kürt milletin ve milli azınlıkların üzerindeki milli zulme karşı Kürt ulusunun mücadelesi 1960'ların sonlarında geniş boyutlara ulaştı.

1960'ların sonlarında üniversite ve yüksek okul gençliğinin mücadelesinde somutlaşan gençlik mücadelesi de büyük boyutlara ulaştı. Türkiye gençliğinin mücadelesi bir hayli eskilere, Osmanlı imparatorluğunun son dönemlerine dayanır. 1965'lere kadar gençlik yığınları egemen sınıfların bir kanadına karşı diğer kanadını destekleme durumundaydılar. 1965'lerden itibaren ilk başta demokratik üniversite talepleriyle başlayan öğrenci hareketleri, süreç içinde siyasal içerik kazandı. Bu dönemde 1960 darbesinden sonra elde edilen sığ "demokratik" haklardan yararlanılarak devrimci klasikler Türkçeye çevrilmekte ve gençlik arasında devrimci fikirler yaygınlık kazanmaktaydı. Öğrenci gençlik anti-faşist/anti-emperyalist mücadelesinde FKF'nin kurulmasıyla yeni bir adım attı.

Bu dönemde mücadele özellikle ABD emperyalizmine ve NATO'ya karşı girişilen eylemlerde somutlaştı. Türkiye'deki siyasi gelişmelere paralel olarak, TİP çizgisindeki FKF 1969'da MDD çizgisini savunan DÖB kanadının eline geçti. Gelişmeler öğrenci hareketinde çeşitli siyasal çizgileri savunan bir dizi teşkilatın ortaya çıkmasını beraberinde getirdi. Bu ayrılıklar öğrenci gençlik hareketinin anti-faşist/anti-emperyalist mücadelede güçlerinin bölünmesine yolaçtı.

Öğrenci gençlik 15-16 Haziran büyük işçi direnişinde, grevlerde, toprak işgallerinde aktif olarak yer aldı. Ha kim sınıflar halka olduğu gibi, devrimci gençliğe de az

gınca saldırdılar. Binlerce genç zindanlara atıldı. Okullar jandarma ve polis karakolları, komando denilen MHP'li faşistlerin yuvaları haline getirilmeye çalışıldı. Üniversite gençliğinin faşizme karşı verdiği mücadele, lise ve orta okullara da sıçradı, mücadele alanı genişledi. Üzerinde yoğunlaşan baskı ve teröre karşı devrimci gençlik silaha sarılıyor, haklı olarak kendini korumaya lunu seçiyordu.

1960'ların sonlarına doğru gelişen bu çok yönlü mücadele hakim sınıfların birbiriyle dalaşmasını sertleştirdi ve hakim sınıflar 12 Mart askeri faşist darbesini tez gâhladılar. 12 Mart faşizmi halkımızın emperyalizme, faşizme karşı mücadelesini bastırmak, komprador patron-a-ya devletin "asayiş ve huzur"unu sağlamak için tezgâhlandı. Askeri diktatörlük grevleri yasakladı, binlerce yurtseveri zindana attı, yüzlerce devrimciyi darağaçlarında, işkencehanelerde, zindanlarda katletti, sokak ortasında kurşunladı.

Açık askeri faşist diktatörlük halkımız ve ilerici dünya kamuoyu önünde tecrit oldu. 14 Ekim 1973'te tekrar seçimlere başvurarak, yerini CHP-MSP koalisyonuna devretti. Koalisyon hükümeti 8 aylık icraatında Amerikancı faşistleri aratmayacak bir şekilde grevleri, toprak işgallerini kanla bastırdı, halkın gecekondularını başına yıktı. Emperyalist efendilerinin onayı ile Kıbrıs'ı işgal etti.

CHP-MSP koalisyonu, aralarındaki dalaşma sonucu yıkıldı, yerine 1. MC diye adlandırılan AP, MSP, MHP, CGP hükümeti kuruldu. 1. ve 2. MC içinde yer alan Hitler taslağı ırkçı faşist MHP'nin komandoları, devletin kolluk kuvvetleri ile iç içe, işçi sınıfına, devrimci, ilerici gençliğe, yoksul köylülere, aydınlara karşı yoğun bir katletme, halkın mücadelesini yoketme eylemlerine girişti.

İkinci MC'nin yıkılmasından sonra CHP 1978 başında tekrar hükümet oldu. Uygulamalarıyla MC hükümetlerini aratmayan CHP hükümeti Malatya, Sivas, Uşak, Elazığ katliamlarının bir devamı olan Kahramanmaraş katliamını bahane ederek ilk etapta 13 ilde sıkıyönetim ilan etti. Bu sayı Nisan sonunda 19 ile çıkarıldı.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleler, Türkiye 'nin yiğit devrimci gençliği sıkıyönetimin halka karşı geçilmiş yoğun faşist saldırı olduğunu, halkın kanlı mücadeleler sonucu kazanmış olduğu demokratik hakların rafa kaldırılması anlamına geldiğini bilmektedir. Sıkıyönetim ilerici, demokratik örgütlerin kapatılması, üyeleri nin zindana atılması, işkencenin daha da koyulaşması, bas kınların, arama-taramaların artması, mahkemelerin askereleşmesi, tüm grevlerin kırılması ve yasaklanması, ilerici, devrimci kitapların toplatılması, ilerici/yurtsever basının yasaklanması, her türlü yürüyüş, gösteri, toplantı, vs.nin tümü ile ortadan kaldırılması demektir. Sıkı yönetim Türkiye 'de faşizmin daha da koyulaşması demektir.

Ecevit hükümetinin 'halkımıza hayırlı, uğurlu olsun' dediği sıkı yönetim işte budur. CHP bununla da yetinmeyerek sıkı yönetimsiz sıkı yönetim uygulamak amacıyla bir dizi kanun tasarısına (ihtisas mahkemeleri vb.) gün deme getirdi. Ne var ki 1/3 senato yenileme ve 5 boş milletvekilliği için yapılan 14 Ekim 1979 seçimlerinde, CHP'nin hakim sınıflar için "umut", "alternatif" olma vasfını yitirmesi, emperyalistlerin ve hakim sınıfların sorunlarına istendiği gibi çözüm getirmemesi, ve ikinci olarak da CHP'nin yüzünün teşhir olması, oyların bir bölümünün Amerikancı faşist partilere kayması ve bir kısım seçmenin seçimleri boykot etmesi sonucu, CHP istifa etmek zorunda kaldı. 1979 sonunda kurulan dıştan destekli Amerikancı AP azınlık hükümetinin bugün uygulamaya çalıştığı; Kemalistlerin istiklâl mahkemelerinden, CHP'nin ihtisas mahkemelerinden özde farkı olmayan DGM'leri, Fevkalâde haller yasası, dernekler kanunundaki değişiklikler, gösteri ve yürüyüş kanununun değiştirilmesi, devlet güvenlik kuvvetlerinin yetkilerinin artırılması vb. bir dizi faşist kanun vardır.

Hakim sınıfların ülkemiz somutunda halkımıza hiçbir şey vermeyeceği açıktır. Hakim sınıfların tümü, iktidara geldikleri zaman faşizmi uygulayacaklardır. Oysa halkımız bağımsız ve demokratik bir Türkiye; her türlü emperyalist talan ve sömürüden arınmayı; yıllardır halkımıza zulmeden faşist zulmün yok edilmesini; tarım devrimi istemektedir. Halkımız komprador patronların sermayelerinin, bankalarının, madenlerin, petrollerin kamu ya-

rarına işletilmesini, kâr için değil, halkın ihtiyacı için üretim yapılmasını istiyor. Halkımız en geniş demokrasiyi, milliyetlere yapılan milli zulmün son bulmasını, ulusların kendi kaderini tayin hakkının tanınmasını, milliyetler arasında tam hak eşitliği istiyor. Halkımız ezilenlerin, sömürülenlerin değil, soyguncuların, işkencecilerin, namussuzların yargılanmasını istiyor. Komprador patronların ve ağaların hazır yiyici ordusunu değil, sömürüye karşı çıkan, köylüye orak biçen, işçiye inşaat yapan, halkla kaynaşmış, halka hizmet eden, proletarya önderliğinde halk iktidarını koruyan ordusunu istiyor. Halkın ihtiyaçlarına göre eğitim istiyor. Her köye okul, öğretmen, sağlık memuru istiyor; yol, su, elektrik, yakacak istiyor. Sömürülmeden, baskı ve zulüm görmeden yaşamak istiyor.

Ama bütün bunların gerçekleşmesi için tek yol vardır. Bu yol proletarya önderliğinde demokratik halk devrimidir. Türkiye gençliğinin kurtuluşu bu yolla olacaktır. TÖK/YD Türkiye gençliğinin bir parçası olarak halkımızın proletarya önderliğinde halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin saflarında olduğunu açıklar.

—KAHROLSUN SIKİYÖNETİM!

—SIKİYÖNETİME HAYIR!

—YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!

Yaşasın Çeşitli Milliyetlerden Türkiyeli Yüksek Okul Gençliğinin Akademik-Demokratik Hakları İçin Yürüttükleri Mücadele!

Türkiye'de hakim sınıfların eğitim sistemi olan faşist-feodal eğitimin bir parçası da yüksek öğrenimdir. Yüksek öğrenim de tıpkı diğer öğrenim kurumları gibi, emperyalizmin, sosyal emperyalizmin uşakları olan komprador patronların ve toprak ağalarının sömürü ve talanları doğrultusunda örgütlenmiştir. Bu öğrenim kurumları komprador patronlar ve toprak ağaları ve onların devleti için vasıflı eleman yetiştirmektedir.

Bütün bunlara rağmen bugün ülkemizde lise ve dengi okul mezunu olup da yüksek okula gidemeyen 500 binin üzerinde öğrenci vardır. Her yıl lise ve dengi okullardan me

zun olan 10 binlerce öğrenciden yalnız çok az bir bölümü yüksek okula girebilmektedir. Girebilenlerin ise büyük bir bölümü özel lise, kolej mezunları ve yüksek ücretle özel dershanelerde ders alanlardır. Yüksek okula giremeyen 10 binlerce öğrenci her yıl sayıları milyonları bulan işsizler ordusuna katılmakta, çok az bir kısmı da öğrenimini sürdürebilmek amacıyla çeşitli yollardan yurtdışına gelmektedir. 1974 yılına kadar yurtdışında da yapılan "üniversiteler arası giriş sınavları"; 1975 yılında alınan bir kararla kaldırılmıştır. Bu karar yurt dışında bulunan binlerce lise mezunu fakir aile çocuğunun öğrenim hakkına bir saldırıdır. Biz bugüne kadar bu saldırıyı teşhir ettik, bundan sonra da edeceğiz.

Çok sınırlı da olsa Türkiye'de yüksek okula girebilen fakir halk çocuklarının öğrenimlerini sürdürmeleri çok zordur. Büyük bir bölümünün öğrenimi yarıda kalmaktadır. Bugün sürekli artan hayat pahalılığı karşısında yaşamla rını sürdürebilmek için çalışmak zorundadırlar. Anti-faşist, demokrat öğrencilerin burs hakları ellerinden alınmakta, kaldıkları yurtlardan polis ve jandarma dipçiği ile dışarı atılmaktadırlar. Hakim sınıflar bununlada kalmayıp, diğer öğrenim kurumlarını olduğu gibi, yüksek okulları da birer polis, jandarma karakolu haline getir mişlerdir. Yüksek okul gençliğinin ekonomik, akademik, demokratik hakları için yürüttüğü mücadele resmi ve si vil faşist güçlerin azgınca saldırısına uğramaktadır. Bütün bu saldırılara rağmen çeşitli milliyetlerden Türkiye yüksek okul gençliği akademik, demokratik hakları için yürüttüğü mücadeleyi halkımızın işçi sınıfı önderliğinde yürütmeye çalıştığı Bağımsız ve Demokratik Türkiye mücadelesi ile birleştirmekte, saldırılara karşı yığıtçe direnmektedir.

Türk olmayan milliyetlere milli zulüm uygulanmaktadır.

Emperyalizmin yarı-sömürgesi olan ülkemizde hakim sınıflar Türk olmayan milliyetlere milli zulüm uygulamaktadırlar. Emperyalist uşağı hakim sınıflar Türkiye'de tüm pazarların rakipsiz sahibi olabilmek için, kendi dışındaki milliyetlere ve özellikle de Kürt milletine azgınca saldırmaktadır. Türk hakim sınıfları tüm pazarların hakimi olabilmek için özellikle Kürt milletinin millet olarak varlığını ortadan kaldırmak amacı ile milli baskı, terör ve asimilasyon politikası uygulamaktadır.

Kanatlı Jandarma-78 gibi tatbikatlar bu amaçla kullanılmaktadır. Kahramanmaraş olayları ertesinde, önce 13, sonra 19 ilde ilan edilen sıkıyönetimin ağırlıklı olarak Türkiye Kürdistanına tekabül etmesi bir tesadüf değildir. Buralar milli zulme, baskı ve sömürüye karşı halkın mücadelesinin yükseldiği yörelerdir.

Egemen sınıfların faşist ordusunun tatbikatları, onların sıkıyönetimleri Ağrı, Zilan, Dersim katliamlarından ayrı tutulamaz. Tüm bunlar soykırım zincirinin halkalarıdır. Cumhuriyet tarihi ve öncesi bu gibi katliamlarla doludur. Bu milli zulüm soykırım derecesinde Ermeniler üzerinde yoğun bir şekilde uygulanmıştır. Ermeni ulusundan yüzbinlerce insan katledilmiştir. Egemen sınıflar Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını alçakça gasbetmiştir.

TÖK/YD Türkiye'de Kürt milletine ve milli azınlıklara yapılan milli zulme karşı çıkar. Türk hakim sınıflarının faşist ırkçı çehresini halkımıza ve dünya ilerici kamuoyuna teşhir eder. Türk şovenizmine, Türk milliyetçiliğine karşı mücadeleyi kendine görev bilir.

TÖK/YD ulusların kendi kaderini tayin hakkını, yani ulusların ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını kayıtsız şartsız savunur.

TÖK/YD Türkiye'de çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının proletarya önderliğinde demokratik halk devrimini mücadelesinde birliğini savunur.

TÖK/YD bütün milliyetlerden Türkiye gençliğinin birliğini savunur ve her türlü milliyetçiliğe karşıdır.

TÖK/YD milliyetlere göre örgütlenmeyi reddeder.

- MİLLÎ ZULME SON !

Yaşasın Bağımsız Demokratik Kıbrıs !

Kıbrıs 20 Temmuz 1974'te Batı Avrupalı emperyalistlerin onayı ile faşist Türk ordusu tarafından işgal edildi. Bu işgali Rus sosyal emperyalistleri desteklediler,

Amerikan emperyalistleri ise ilk başlarda hayırhah bir tavır takındılar. Kıbrıs'ın bir devlet olarak var olma anlamındaki bağımsızlığı çığnendi. Kıbrıs'ta yaşayan iki ulusun kendi kaderlerini tayin hakkı ayaklar altına alındı. Kıbrıs ABD emperyalizminin planlarına uygun olarak ikiye bölündü.

Kıbrıs dünya hegemonyası için dalaşan emperyalist büyük güçler için bir pazar olmaktan çok, gerek Orta-Doğu'nun pazarlarını kontrol edecek, gerekse Orta-Doğu'daki halkların devrimci mücadelesini bastırmak için stratejik öneme sahip bir adadır. Bu sebeplerden, Kıbrıs'a tek başına hakim olmak için dalaşan emperyalist büyük güçler içinde, Orta-Doğu'daki pazarlarda ve nüfuz alanlarında büyük pay sahibi olan ABD ve Rus sosyal emperyalizmi başta geliyordu. Oysa adaya esas olarak İngiliz emperyalistleri hakimdi.

ABD emperyalistleri 15 Temmuz 1974'te Yunanistan'daki uşakları faşist askeri cuntanın desteklediği, başını Enosis'çi faşist Samson'un çektiği bir darbe hareketine girişti. Darbenin esas hedefi, adanın esas hakimi olan İngiliz emperyalizminin uşağı Makarios'du. Kıbrıs Rum milliyetinden ilerici halkın direnişi ile karşılaşan darbe fiyasko ile sonuçlandı. Bunun ardından da faşist Türk ordusu adayı işgal etti. İşgal sonucu binlerce Kıbrıslı halk katledildi, binlercesi yerinden, yurdundan sürgün edildi. Bugün Kıbrıs'ın kuzeyi hala işgal altındadır. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler Kıbrıs sorununa bir "çözüm" aramaktadırlar. ABD emperyalistlerinin "çözümü" adayı ikiyebölme ve uşakları vasıtasıyla iki federe devlet kurmaktır. Bunu belli ölçüde başarmış durumdadırlar. Rus sosyal emperyalistlerinin "çözümü" ise, sorunun "enternasyonalleştirilmesi" ve Kıbrıs'ın egemenliğinin korunması kisvesi altında, adayı kendi kontrolleri altına almaktır.

Emperyalist çözüm planları Kıbrıs halkının kurtuluşu olamaz. Kıbrıs'ta tek adil ve kalıcı çözüm, çeşitli milliyetlerden Kıbrıs halkının proleterya önderliğinde halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi ile gerçekleştirilebilir..

TÖK/YD tüm yabancı askerlerin Kıbrıs'tan derhal geri

çekilmelerini talep eder.

TÖK/YD Kıbrıs halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin yanında olduğunu açıklar.

TÖK/YD çeşitli milliyetlerden Kıbrıs halkının gençliği ile dayanışma içinde olduğunu açıklar.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

DKD Anlayışı

TÖK/YD yurtdışındaki Türkiyeli devrimci öğrencilerin anti-faşist/anti-emperyalist demokratik kitle örgütüdür. TÖK/YD içinde barındırdığı öğrenci kitlesinin akademik, ekonomik ve demokratik haklarını savunan ve geliştirmeye çalışan, bu mücadeleyi halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesine tabi kılan, bu mücadeleye omuz veren bir örgüttür. Bu anlamda TÖK/YD'nin genel siyaseti şöyledir.

1- TÖK/YD içinde barındırdığı öğrenci kitlesinin somut taleplerini tutarlı bir şekilde savunur. Fakat TÖK/YD'nin konumu bir işçi sendikası ya da AStA'lar veya Ulusal Öğrenci Birlikleri ile karıştırılmamalıdır. TÖK/YD üyesi öğrenciler bu kuruluşlara girip çalışmalı, öğrencilerin taleplerini bu kuruluşlarda yapılacak çalışmalarla gerçekleştirmeye çalışmalıdır. TÖK/YD bu uğurda vereceği mücadele ile bu hakların geliştirilebileceğini, ancak gerçek kurtuluşun halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesinin başarısıyla mümkün olacağını vurgular. Bu anlamda TÖK/YD genel olarak Demokratik Halk Devriminden yana çıkar, onun propagandasını yapar.

2- Bugün dünyamız birbirine düşman iki kampa ayrılmıştır. Bir tarafta emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiliğin kampı; diğer tarafta uluslararası işçi sınıfı önderliğinde ezilen dünya halklarının kampı.

TÖK/YD emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiliğin kampına karşı, ezilen dünya halklarının yanında yer alır. Düşman kampa darbe vuran her türlü mücadelenin yana tavrı takınır. TÖK/YD kitlesini enternasyonalist bir ruhla eğitir.

3- TÖK/YD ülkemizde emperyalizme, sosyal emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı, komprador patronların ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı tavrı takınır, onları teşhir eder ve halkımızın bunlara karşı verdiği mücadeleyi destekler, propagandasını yapar.

4- TÖK/YD emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme, sosyal faşizme karşı genel tavrı takınır, yani emperyalizmin, sosyal emperyalizmin şu veya bu türüne, şu veya bu kesimine karşı çıkmakla yetinmez, emperyalizme, sosyal emperyalizme bir bütün olarak karşı çıkar. TÖK/YD kitlesine emperyalizmin ve faşizmin ne olduğunu kavratır.

K/YD dünya çapında ve Türkiye çapında karşı çıkar, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tavizsiz savunur. TÖK/YD tüm milliyetlere tam hak eşitliğini savunur ve talep eder.

6- TÖK/YD kendi içinde demokratik merkezîyetçiliği uygular. Demokratik merkezîyetçiliğin iki yanı vardır: demokrasi yanı ve merkezîyetçilik yanı.

a) TÖK/YD içinde demokrasi; TÖK/YD içindeki tüm yönlendirici organların demokratik bir şekilde seçilmesi, TÖK/YD'nin siyasetinin demokratik bir ortamda kitle tarafından tartışılarak tesbit edilmesi demektir.

b) TÖK/YD içinde merkezîyetçilik; kitle tarafından demokratik olarak alınan kararlara ve TÖK/YD'nin demokratik olarak seçilen yönetici organlarının bu yönde almaları kararlara uyulması demektir. Kararlar çoğunluğun iradesini belirler ve azınlık çoğunluğa uyar. Yani, alınan kararlar kararla aynı görüşte olmayan azınlığı da bağlar. Ancak sözkonusu azınlığın eleştirisi hakkı saklı kalır.

7- TÖK/YD en geniş anti-faşist/anti-emperyalist öğrenci yığınlarının örgütüdür. İçinde barındırdığı anti-faşist/anti-sosyal faşist, anti-emperyalist/anti-sosyalemperyalist kitlelere demokrasi uygular.

TÖK/YD bir partinin görevlerini yerine getiremez, devrimin silahlarını, vb. meselelerini tesbit edemez.

TÖK/YD, devrime önderlik edeceğini söyleyen hiç bir partinin veya gurubun platformunu kendisine platform olarak alamaz. Çünkü:

a) TÖK/YD en geniş öğrenci yığınlarını kucaklamayı amaçlar. Eğer TÖK/YD devrimin bir dizi silahlarının vb. meselelerin tartışıldığı bir örgüt haline gelirse, yalnızca öğrencilerin bu konularda en ileri bilinçli unsurlarını içinde barındırır; kitlelerin geri bilinçli geniş kesimlerini dışlar. Dar çaplı bir örgüt haline gelir. Çeşitli fraksiyonların veya bir fraksiyonun açıkça cirit attığı tekkellere döner.

b) TÖK/YD demokratik bir kitle örgütüdür ve halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesine omuz verir. Bu mücadeleye önderlik edecek veya devrimin bir dizi

lahlarını tesbit edecek örgütler, demokratik kitle örgütleri değil, bizzat partiler ve diğer siyasi örgütlerdir. Doğrudan siyasi iktidara yönelmiş örgütlerin saydığımız görevlerinin kitle örgütleri tarafından da yerine getirilebileceği görüşü, nitelik olarak ayrı bu iki tip örgütün aralarındaki farkı gözardı etmek anlamına gelir ve bu yanlıştır.

Eylem Birliği

TÖK/YD, eylem birliğini, kendi dışındaki anti-faşist/anti-emperyalist örgütlerle, genel yönelimini doğru bulduğu eylemlerde geçici birlik sağlamak olarak ele alır. Eylem birliği yapılacak örgütlerin halk saflarında gördüğümüz örgütler olması kaydı dışında, bu örgütlerin niteliği önemli değildir. Bu örgütler demokratik kitle örgütleri veya siyasi partiler olabilir. Bu konudaki temel kıstaslarımız, eylemin yöneliminin doğru olması ve 'eylemde birlik-ajitasyon ve propagandada serbestlik' ilkesidir.

Eylem birliğinin bir platformu vardır: bu platformun içeriği, yapılması düşünülen eylemle ilgili olarak, eylem birliğinin oluşmasına temel teşkil eden, asgari seviyede üzerinde birleşilmiş olan anlayıştır. Eylem birliği platformuna imza atan ve eylemin örgütlenmesinde ve ya ortaya konmasında çaba ve varlık gösteren örgütlere eylemde söz hakkı verilir. Bu örgütler 'eylemde birlik-ajitasyon ve propagandada serbestlik' ilkesini uygulurlar.

Eylem günü ortaya çıkan örgütler için böyle bir mesele söz konusu değildir. Öte yandan eylem birliği konusunda hiçbir çağırı yapmayarak eylemi tek başına düzenleyen örgütler için durum değişiktir. Böyle eylemlerde, TÖK/YD eylemin yönelimini doğru bulursa eyleme katılır, söz hakkı ister, böyle fırsatçıları teşhir eder.

Yukarıda, halk saflarında görmediğimiz örgütlerle eylem birliği yapılmaz denmişti. Bu doğrudur. Ancak bu, faşistlerin veya sosyal faşistlerin örgütlediği hiçbir eyleme TÖK/YD'nin katılmayacağı anlamına gelmez. Somut duruma bakarak, eğer söz konusu eylem geniş yığınları toplayabilecek ise ve yönelimi biçimsel olarak da doğru i-

se, TÖK/YD böyle eylemlere katılır. Eylemin yönelimini öz olarak da doğruya yönlendirmek ve eylemin önderliğini ele geçirerek geniş kitlelere ulaşmak için çalışır. Ancak bu, TÖK/YD'nin eylem birliği anlayışının dışında kalan ve somut olarak geçerliliği olabilecek taktik bir mesele olarak ele alınmalıdır—eylemde birlik olarak değil.

Ortak Eylem

Ortak eylem, birkaç örgütün ortak olarak yürüttükleri, güçlerini birleştirdikleri bir eylem türüdür. Ortak eylemi yürüten örgütler eylemden önce biraraya gelerek eylemin platformunu, yani içeriğini, amacını, örgütlenmesini, propagandasını, vs. ince noktalarına kadar tartışırlar ve anlaşırırlar. Eylemde tek bir platform etrafında tüm örgütler birleşirler, ve ortak hareket ederler. Her örgütün kendi örgütü adına, platformu aşan propaganda ve ajitasyon serbestliği yoktur. Tüm propaganda ve ajitasyon ortak platform çerçevesinde yürütülür.

Ancak TÖK/YD giriştiği ortak eylemlerde, birlik adına, kendi demokratik kitle derneği anlayışından ve ilke lerinden, özü içeren hiçbir taviz vermez. Bu tavır, TÖK /YD'nin ortak eylem yapacağı diğer örgütlerin, TÖK/YD nin ortak eylem platformunu öz olarak kabul etmelerini, ve/veya diğer örgütlerin ortak eylem platformunun TÖK/YD tarafından kabul edilmesini beraberinde getirir.

Yukarıdaki şartlar altında TÖK/YD ile ortak eylem yapacak olan örgütlerin, pratikte esas olarak TÖK/YD ile aynı nitelikte, yani aynı ilkeleri ve demokratik kitle örgütü anlayışını savunan örgütler olacağı açıktır. Ancak buradan yola çıkarak, TÖK/YD'nin ortak eylem platformunu kabul eden fakat demokratik kitle örgütü olmayan örgütlerle; örneğin partilerle ortak eylem yapılması yacağı sonucuna varmak yanlıştır. Platformumuzu kabul eden tüm anti-faşist/anti-emperyalist örgütlerle ortak eylem yapılabilir.

Yaşasın İşçi-Öğrenci Dayanışması !

Yurtdışındaki biz Türkiyeli gençler halkımızın bir parçasıyız. Bizim kurtuluşumuz halkımızın kurtuluşuna bağlıdır. Bizim buralara gelmemize sebep olan sınıflar, ülkemizde bize okuma imkânı vermeyen komprador patronlar ve toprak ağaları sınıflarıdır. Bu sınıflar bizlerin düşmanlarıdır. Ülkemizin bütün zenginliklerini, halkımızın alın terini emperyalistlere, sosyal emperyalistlere peşkeş çeken, halkımızı sömüren, Türkiye proletaryası ve emekçi kitleler üzerinde faşist zulüm uygulayan sınıflar bu sınıflardır.

Ülkemizde yoksulluğun, geri kalmışlığın, işsizliğin, açlığın sorumluları, suçluları emperyalizmin uşakları olan bu sınıflardır. Milyonlarca Türkiyeli işçinin yurtdışına göç etmesine sebep olan sınıflar, yine bu sınıflardır. Bu sınıflar emperyalist ülkelerdeki Türkiyeli işçilerin de düşmanlarıdır.

Biz Türkiyeli gençler bunun bilincinde hareket etmeli ve ortak düşmanlarımıza karşı birleşmeliyiz, onlara karşı mücadele saflarında yer almalıyız. Çünkü kurtuluşumuz Türkiye işçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk Devrimi ile olacaktır.

Emperyalist ülkelerde öğrenim gören biz gençler, buralarda ekonomik ve siyasi baskılara maruz kalmaktayız. Buralarda çalışan Türkiyeli işçiler de çeşitli baskılarla karşı karşıyadırlar. Biz Türkiyeli işçilere ve öğrencilere aynı sınıflar (emperyalist burjuvazi) tarafından ekonomik ve siyasi baskılar uygulanmaktadır.

Gerek içinde yaşadığımız emperyalist ülkelerde, gerek Türkiye'de menfaatlerimiz bir, düşmanlarımız ortak. Bu yüzden TÖK/YD öğrencilerle işçilerin dayanışması yolunda Türkiyeli işçilerin sorunlarını halletmeye hazır olmalı, ekonomik, demokratik talepler uğruna mücadelelerinde, halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesine destek olmada onlarla güçlerini birleştirmelidir.

TÖK/YD, kardeş işçi örgütleri olan Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu, Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Birliği, Fransa Türkiyeli Emekçiler Kültür Derneği ve bunun gibi dernekler ile bu uğurda ortak dayanışma eylemlerine girmelidir.

Yaşasın Enternasyonal Dayanışma !

Bugün ülkemizdeki yoksulluğun, sefaletin ve işsizliğin sorumlusu emperyalizmdir. Çeşitli emperyalist büyük güçler ülkemizi yüzyıldan fazla bir zamandır sömürmüşler ülkemizin gelişmesini engellemişler, onu bir pazar durumunda bırakmışlardır. Emperyalistler aynı şeyi dünyanın diğer bağımlı ülkelerinde de uygulamakta, diğer taraftan başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitleleri sömürmekte, sosyalist devletleri saldırı tehdidi ve ekonomik abluka altında tutmaktadır.

Bu durum sosyalist devletleri, emperyalist ülkelerde ki işçi sınıfını ve emekçi kitleleri, bağımlı ülkelerin ezilen halklarını emperyalizme karşı mücadelede birleştirmeyi gerektirmektedir. Bugün ülkemizi sömürmede büyük payı olan emperyalist büyük güçler ABD emperyalizmi, Batı Alman, İngiliz ve Fransız emperyalizmleridir.

Biz genel olarak emperyalizmin, sosyal emperyalizmin, bu arada içinde yaşadığımız emperyalist ülkelerin tekeli burjuvalarının ülkemizi nasıl sömürdüklerini, halkımızın bu sömürü ve talana karşı mücadelesini bu ülkelerin işçi sınıfına ve öğrenci gençliğine anlatmalı, onların desteğini sağlamalıyız. Aynı zamanda enternasyonal dayanışmanın bir gereği olarak içinde yaşadığımız ülkelerdeki işçi sınıfının emperyalist burjuvaziye karşı mücadelesini desteklemeliyiz.

TÖK/YD başta sosyalist devletlerin gençliği, emperyalist/sosyal emperyalist ülkelerin ve emperyalizme bağımlı ülkelerin devrimci gençliği ile; emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadele içinde enternasyonal dayanışma içinde olduğunu açıklar.

TÜZÜK

BÖLÜM 1

KONFEDERASYONUN ADI VE MERKEZİ

Konfederasyonun adı TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER KONFEDERASYONU/YURT DIŞI olup, kısa adı TÖK/YD' dir.

Konfederasyonun Genel Merkezi, Yönetim Kurulu kararıyla saptanır. Konfederasyonun Genel Merkezinin bulunduğu ülke sınırları içinde adres Yürütme Kurulu kararıyla belirlenir.

Konfederasyonun adı ve merkezi, Genel Merkezin bulunduğu ülke mahkemelerinde tescil ettirilir.

BÖLÜM 2

KONFEDERASYONUN AMAÇLARI

a) Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekler.

b) Yurtdışında Türkiyeli öğrenci gençliğin ekonomik ve demokratik hakları için mücadele eder. Temsil ettiği kitlenin ekonomik ve demokratik haklarını savunur.

c) Türkiyeli öğrenciler ile diğer ülkelerden öğrenciler arasında dayanışmayı geliştirir. Bunun için diğer ülkelerden ilerici, demokrat öğrenci teşkilatları ile ilişki kurar. Enternasyonalizmi savunur.

d) Milli zulme karşı çıkar. Her türlü burjuva milli yetciliğine karşı tavır alır. Ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunur.

e) Devrimci kültüre sahip çıkar. Tanıtır ve yayar.

f) Dışımızdaki çeşitli örgütlerle, Konfederasyon amaçları doğrultusunda ilişkiye girer. Dayanışmada bulunur.

BÖLÜM 3

ÜYELİK

- 1) Konfederasyon tüzüğünü kabul eden;
- 2) Konfederasyonun amaçları doğrultusunda çalışan,

3) Üyelik aidatını düzenli ödeyenler

yurt dışındaki Türkiyeli öğrenciler Konfederasyonuna üye olabilir. Herhangi bir ülkede, Konfederasyona bağlı bir federasyon var ise, aynı ülkede başka federasyon veya örgüt Konfederasyona üye olamaz.

Konfederasyona üye bir öğrenci federasyonunun olmadığı ülkelerde ise, tek tek öğrenci dernekleri ile, Konfederasyon Yönetim Kurulu insiyatifinde " yetki verme" temelinde organik bağ kurulabilir.

Federasyon kurmanın şartları olmadığı ülkelerde, tek tek dernekler Konfederasyona üye olabilir.

Federasyon kurmanın şartları olduğu yerlerde ise, federasyon kurulmasına çalışılır.

Konfederasyon üyeliğine müracaat: Konfederasyon Genel Sekreterliğine, Federasyon yöneticileri tarafından:

- 1) Yetkili kurul kararı,
- 2) Federasyonun son Genel Kurul protokolü,
- 3) Federasyon Tüzüğü ile, yazılı olarak yapılır.

Konfederasyon üyeliğine kabul edilme, Konfederasyon Yönetim Kurulu kararı ile olur. Ancak kabul kararından sonraki ilk Genel Kurulda bu kararın kesinleşmesi gerekir.

Konfederasyona üyelik müracaatı, müracaat sonrasında ki ilk Yönetim Kurulu toplantısında kararlaştırılır. Üyeliği kabul edilen Federasyonun veya Derneğin üyelik yükümlülüğü, üye olma kararı alındığı tarihten itibaren başlar. Üyeliğe kabul edilmeyen Federasyon veya Dernek Konfederasyon Genel Kuruluna baş vurabilir. Bu taktirde salt çoğunluk ile Genel Kurul kararı kesindir.

Konfederasyon üyesi bir örgüt, kendi tüzüğüne uygun olarak müracaatı halinde üyelikten ayrılabilir.

Konfederasyon üyeliği için gerekli olan şartları yerine getirmeyen, Genel Kurul kararlarına aykırı hareket eden üye-Federasyonlar veya Dernekler Konfederasyon Yönetim Kurulunun teklifi ve Yönetim Kurulunun kararı ile üyelikten çıkarılabilir. Üyelikten çıkarılan örgütler, üyeliklerinin sona ermesinden sonraki ilk Genel Kurula oy hakları olmaksızın baş vurabilirler.

Üyelikten çıkarılan her üye, üyelik maddelerine göre kendisine dek Konfederasyona olan mali yükümlülüklerini yerine getirmek, var ise borçlarını ödemek zorundadır.

BÖLÜM 4 ÜYELİK AİDATI

Üyelik aidatları, Federasyonların ve Konfederasyona üye Derneklerin, son Genel Kurullarında bulunan üye sayısına göre, Konfederasyon Genel Kuruluna gönderilecek delegeler üzerinden hesaplanır. Üyelik aidatları, her delegeye başına, yılbaşından yılbaşına 25 DM. dir.

Üyelik aidatı Genel Kurul salt çoğunluğunun kararı ile değiştirilebilir. Üyelik aidatları Genel Kuruldan en geç 1 (bir) ay önce ödenmek zorundadır.

BÖLÜM 5 KONFEDERASYON ORGANLARI

- a) Genel Kurul,
- b) Yönetim Kurulu,
- c) Yürütme Kurulu,
- d) Denetim Kurulu'dur.

BÖLÜM 6 GENEL KURUL

Genel Kurul, Konfederasyonun en yüksek organıdır. Genel Kurul üye Federasyon ve Dernek delegelerinden oluşur.

Delegeler, Konfederasyona üye Federasyon ve Derneklerin Yönetim Kurulları tarafından demokratik bir şekilde, Federasyonların çatısı altında barındırdığı derneklerin son olağan Genel Kurullarındaki toplam üye sayısından, 60 üyeye kadar her 15 üyeye 1 delege, 60 üyeden sonra ise her 25 üyeye 1 delege olarak hesaplanır. Üye örgütlerin Yönetim Kurulları tarafından seçilen delegelerin sayısı ve isimleri Konfederasyon Genel Kurulundan en geç 30 gün önce Genel Sekreterliğe bildirilir. Konfederasyon üyeliği 3 aydan az olan üye örgütlerin delegelerinin oy hakları yoktur.

Genel Kurul, olağan ve olağanüstü olmak üzere iki şekilde toplanır. Olağan Genel Kurul, en fazla 1.5 sene arayla—bu süre Yönetim Kurulu kararıyla 6 ay daha uzatılabilir—, Yönetim Kurulu kararı ve toplantı tarihinden en az 14 gün önce gündemi belirli yazılı çağırısı ile toplanır. Olağanüstü Genel Kurul ise, Konfederasyon Yönetim Kurulunun yazılı çağırısı, veya Konfederasyon Genel Kuruluna üye örgütleri temsil eden delegelerin toplamının 1/2 'sinin gerekçesini belirterek, yazılı istekleri üzerine Yönetim Kurulu tarafından müracaat tarihinden sonra en geç 2 ay içinde yapılır.

Genel Kurul toplam delege sayısının basit çoğunluğu ile açılır. Genel Kurul'da salt çoğunluğun sağlanamaması durumunda, en erken 15 gün, en geç 3 ay içinde yapılmak üzere ertelenir. İkinci toplantıda delegeler sayısının salt çoğunluğuna bakılmaz.

Genel Kurulu idare yetkisine sahip olan Divana 1 Başkan, 1 Başkan Yardımcısı, 2 Yazman seçilir. Ayrıca Yönetim ve Denetim Kurulları hazır bulunur.

Genel Kurul'da, Genel Kurulu oluşturan her delegenin devredilmez 1 (bir) oy hakkı vardır. Genel Kurul mevcut delege sayısının salt çoğunluğu ile karar alabilir. Bir önerinin oylanmasında, oyların eşitliği durumunda sözkonusu öneri reddedilir.

Genel Kurul, Konfederasyon organlarını seçer. Yönetim Kurulunun Çalışma ve Mali Raporlarını dinler. Yönetim Kurulunu aklar veya mahkemeye verme yönünde karar alır. Gelecek dönemde yapılacak çalışmalar için bağlayıcı kararlar alır.

BÖLÜM 7

YÖNETİM KURULU

Yönetim Kurulu, iki Genel Kurul arasında Konfederasyonun en yüksek organıdır. 5 asil, 2 yedek üyeden oluşan Yönetim Kurulu, Genel Kurul tarafından bir sonraki Genel Kurula kadar olan çalışma süresi için, Yönetim Kurulu asil üyeleri seçimi, oy pusulalarında en fazla 5 isim yazılarak toptan seçilir. Yönetim Kurulu asil üyelerinin seçiminden sonra en fazla 3 ay alan 2 işçi de Yönetim Kurulu yedek üyeliklerine seçilir. Yönetim Kurulunun

dan istifalar olması durumunda, sıra ile Yönetim Kurulu yedek üyeleri onların yerine alınır. Yönetim Kurulu yedek üyelerinin, yedek üyelik sıfatı süresince oy hakları yoktur.

Yönetim Kurulu, 1 Genel Başkan, 1 Başkan Yardımcısı, 1 Genel Sekreter, 1 Sayman ve 1 üyeden meydana gelir. Yönetim Kurulu, Genel Kurul'dan en geç 1 hafta sonra bir araya gelir ve kendi arasında görev dağılımı yapar. Yönetim Kurulu Başkanı aynı zamanda Yürütme Kurulu Başkanıdır. Konfederasyonu dışa karşı tek başına Genel Başkan temsil eder. Genel Başkan'ın istifa etmesi durumunda, Konfederasyon Olağanüstü Genel Kurul'a gider.

Yönetim Kurulu en az 4 ayda bir kez toplanır ve salt çoğunluk ile karar alır. Yönetim Kurulu, Konfederasyonun çalışmalarını Konfederasyon Tüzük'ündeki amaçlar ve Genel Kurul kararları doğrultusunda yönlendirir. Genel Kurul'a çalışma raporu sunar.

Yönetim Kurulu, Gerekliğinde Federasyon başkanlarını toplantılarına çağırabilir. Arka arkaya 3 Yönetim Kurulu toplantısına mazeretsiz katılmayan Yönetim Kurulu üyesi, Yönetim Kurulu üyelik hakkını yitirir.

BÖLÜM 8

YÜRÜTME KURULU

Yürütme Kurulu, Konfederasyon Yönetim Kurulunun kendi arasında seçtiği bir organdır. 2 asil, 1 yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu Başkanı, Yürütme Kurulu'nun asil üyesidir. Yürütme Kurulu, iki Yönetim Kurulu toplantısı arasında Yönetim Kurulu kararlarını yürütmekle yükümlüdür ve en az ayda 1 kere toplanır. Yönetim Kurulu toplantılarında çalışma raporu verir.

BÖLÜM 9

DENETİM KURULU

Denetim Kurulu, Genel Kurul tarafından 3 asil üye olmak üzere liste halinde seçilir. Kendi arasında görev dağılımı yaparak başkan seçer.

Denetim Kurulu, Yönetim Kurulu ile sürekli ilişki halinde bulunur. Yönetim ve Yürütme Kurullarının çalışmalarının Genel Kurul kararlarına ve Tüzük'e uygunluğunu denetler.

Denetim Kurulu aynı zamanda, federasyon denetim kurulu başkanlarıyla da ilişkilerini sürdürür. Altı ayda bir üye örgütlere bilgi verir.

Denetim Kurulu, üye örgütler arasında ve içinde olan anlaşmazlıkları Yönetim Kurulunun teklifleriyle denetler ve rapor düzenler.

Denetim Kurulu Konfederasyonun mali işlemlerini denetler.

BÖLÜM 10 KONFEDERASYON GELİR VE GİDERLERİ

Konfederasyonun sürekli gelirleri üye aidatlarıdır. Ayrıca Konfederasyon yayınlarından, bağış, gece düzenleme gibi yollar ile gelir sağlanabilir. Gelirler kişisel çıkarlar için harcanamaz. Konfederasyon paralarının 500 DM den fazlası mutlaka bir banka veya posta hesabına yatırılmalıdır. Para çekmek için Genel Başkan'ın tam yetkisi vardır. Bir başkasına da yetki verilebilir.

BÖLÜM 11 TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ VE KONFEDERASYONUN FESHİ

Konfederasyon Tüzük değişikliği veya Konfederasyonun feshi hakkında Genel Kurul 3/4 çoğunluk ile karar alabilir. Konfederasyonu dağıtma kararı alan Konfederasyon Genel Kurulu, demirbaş eşyalarının da ne olacağı konusunda karar alır.

BU TÜZÜK 11 BÖLÜMDÜR.

MESAJLAR

ATİF

Sayın Divan Heyeti,
Sayın Delegeler ve çok değerli dinleyici arkadaşlar !

Konuşmaya başlamadan önce hepinizi devrimci bir saygıyla selamlarım.

Arkadaşlar,

Uzun zamandan beri ATÖF, BTÖF, FTÖB ve diğer ülkelerdeki ilerici öğrenci arkadaşlarımızın üzerinde yoğun çabalar harcadığı, yurtdışındaki Türkiyeli ilerici öğrencilerin birliğinin sağlanması bugün en üst düzeyine varmış bulunuyor. Bizler ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) olarak bu çalışmalarını başından beri destekledik, bugün de buraya bu amaçla gelmiş bulunuyoruz.

Selam olsun yurtdışındaki bütün ilerici öğrenci arkadaşlarımıza ve onların gerçek örgütü TÖK/YD'ye !

Arkadaşlar,

Öğrenci gençliğin gerek Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesindeki yeri ve önemi, ve gerekse yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin mücadelesinin gelişmesindeki yeri ve önemi büyüktür. Meselâ: Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin bugünkü seviyeye yükselmiş olması, öğrenci gençliğin yürütmüş olduğu mücadeleden ayrı olarak düşünülemez. 60 lı yılların sonlarında ve 70 li yılların başlarında öğrenci gençliğin yürüttüğü atak mücadeleler hiçbir zaman unutulmadı ve unutulmayacaktır ! Öğrenci gençliğin devrimci fikirleri halka taşınması bu yıllara tesadüf eder. Ancak öğrenci gençliğin mücadelesi sadece bu dönemdeki mücadelelerle sınırlanamaz. Öğrenci gençlik her dönem devrimci mücadele yürütmüştür. Devrim mücadelesinde öğrenci gençliğin saflarında değişiklikler oldu ama değişmeyen birşey varsa o da şudur: öğrenci gençliğin saflarında hiçbir zaman eksiklik olmadı. Gidenlerin yerlerine yenileri geldiler. O saflardan darağaçlarında emperyalizme meydan okuyanlar; işkence tezgahlarında faşizmi yargılayanlar; Vartıniklerde, Nurhaklarda, Kızılderelerde silahlarına sarılarak ve kendileri için hiçbir şey beklemeyen şehit düşenler çıktı.

Ve bugün de, yine bu saflarda kendilerinden önce şehit düşenlerden devraldığı kıızıl bayrağa saracağımız yiğit gençlerimiz vardır. Ve biz inanıyoruz ki; bugün henüz hiçbir şeyden habersiz, ana memesi emen çocukları -mız da yarın büyüdüklerinde gençliğin atak mücadelesi -nin saflarında yerlerini alacaklar, Türkiye gençliğinin devrimci mücadelesinin geleneğini sürdürecektelerdir. Demek oluyor ki, öğrenci gençliğimiz halkımızın gözbebeği dir. Onun yürüttüğü militan mücadele, halkımızın devrim ci mücadelesinin bir itici gücüdür. Ve bu mücadele gün- de 5-10 şehit vererek, ülkemizin toprağını kanla sulaya rak yükselmektedir.

Arkadaşlar,

İşte tam da bu nedenlerden ötürü, hakim sınıflar ve çeşitli inkârcılar gençliğin bu militan mücadelesine saldırmakta, onları anarşist ve maceracı ilan etmektedir -ler. Onlar bu saldırılarıyla sadece öğrenci gençliğin mi litan mücadelesine değil, aynı zamanda Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine saldırmak- tadırlar. Hakim sınıflar öğrenci gençliğin kafasını o- kullarda boş kutularla doldurmaya çalışmakta; okul dı- şında seks, uyuşturucu madde, alkol, vs. araçlarıyla bur juva yaşantısına itmekte ve bu şekilde öğrenci gençli -ğin bir bölümünü devrimci mücadeleden koparmaya çalış -maktadırlar. Öte yandan kararlı devrim militanlarının gö zünü yıldırmak için onları katletmekte, hapse tıkmakta ve işkencelerden geçirmektedir. Bunun dışında, işçi sı- nıfı adına zırva teoriler uyduran her türlü sahtekâr ve inkârcı akımlar öğrenci gençliğin geçmişteki militan mü cadesine saldırmakta, bu mücadeleyi maceracılık ve a- narşizm diye karalayarak, gençliğin bugünkü aktif ve mi litan mücadelesinin önüne engel teşkil etmektedirler. Bu kişilerin niyetleri ne olursa olsun, en azından öğrenci gençliğin mücadelesinin pasifize edilmesinde hakim sı- nıflarla ortak hareket etmektedirler.

Fakat unutulmamalıdır ki, her kim ki öğrenci gençli- ğin faşizme ve sosyal faşizme karşı yürüttüğü daha atıl gan ve aktif mücadeleye saldırır, onu engellemeye çalış ır, onlar faşizme ve sosyal faşizme karşı teslimiyet bayrağını çekmiş olacaktır. Bu türlü akımlar Türkiye hal kının ayakları altında ezileceklerdir.

Eyy TÜRKİYE HALKININ GENÇ MİLİTANLARI ! Türkiye halkı sizinle beraberdir.

Eyy TÖK/YD içerisinde örgütlenmiş olan ilerici genç arkadaşlar !

Türkiye gençliğinin devrimci geleneğini nerede olursanız olun sürdürün !

Türkiye gençliğinin gözünü budaktan sakınmazcasına sürdürdüğü devrimci mücadelenin militan ruhu yurtdışında da bayrak olsun !

Arkadaşlar,

Hakim sınıflar ülkemizde halkımıza karşı şimdiye kadar yürütmüş oldukları saldırıları şimdi daha da geliştirmek ve bu mücadeleyi gerçek anlamda tasfiye etmek için yeni oyunlara başvurumaktadırlar. Ve bu amaçlarına ulaşabilmek için sıkıyönetimin genişletilmesi, toplu gösteri ve grev gibi demokratik mevzilerin geri alınması, Olağanüstü Haller Yasasının çıkarılması, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kurulması, vs. için canla başla çalışıyorlar.

Bilindiği gibi hakim sınıflar 12 Mart döneminde de halkımızın mücadelesini boğmak için cepheden bir saldırıya girmiş, ilerici olan her şeye karşı bir cephe savaşını açmış ve geçici olarak halkımızı yenilgiye uğratmıştır. Ancak daha sonraki gelişmeler açıkça göstermiştir ki bu saldırıdan asıl zararlı çıkanlar emperyalistlerin uşağı olan komprador patronlar ve toprak ağalarıdır. Şimdi de hakim sınıflar tekrar böyle bir saldırı yapmak istiyorlar. Onların bu niyetleri, birincisi: halkımızın mücadelesi sonucu bunaldıklarını gösterir; ikincisi, sınıf mücadelesinin önümüzdeki dönem daha da keskinleşeceğini gösterir.

Son dönemdeki olaylar, meselâ, Kahramanmaraş katliamının yıl dönümünde yapılan gösterilerin kanla bastırılması ve TÖB-DER'in kapatılması, meselâ, Ordu komutanlarının siyasi partilere yazdığı mektup, sorunu açıkça ortaya koymaktadır. Onlar demek istemektedirler ki: "Türkiye'de bizim düzenimize kimse karşı çıkamaz, savaşımız bu düzene karşı çıkanlara karşıdır." Şimdi her ilerici

devrimci kişi ve teşkilat hakim sınıfların açtığı bu savası reddetmek veya kabul etmek alternatifi ile karşı karşıyadır. Biz Almanya Tırkiyeli İşçiler Federasyonu olarak ta başından beri mşcadele bayrağımızı açmış buluyoruz. Bizi hakim sınıfların ne yalan ve demağojileri ve ne de faşist saldırıları yolumuzdan dşndşremez ve biz bu mşcadelede TşK/YD ile ve tşm Tırkiye halkı ile birlikte omuz omuzayız. Bu mşcadele mutlaka zafere ulaşacaktır.

Burada bir noktaya değinmek istiyorum. Bugşn Tırkiye de yapılması dşşşnşlen faşist saldırılar sadece Demirel hşkşmetinin dşnemine ait değildir. Bunun hazırlağı Ecevit hşkşmeti dşeneminde tasarlanmış, hazırlık safhasının esas bşlşmş bu dşenemde yapılmıştır. Ve bu hazırlıklar, "Barış ve Esenlik" adına yapılmıştır. Bu "Barış ve Esenlik" adı altında yşrştşlen faaliyetlerin faşist faaliyetler olduğu ve bu faaliyeti yşrşten Ecevit hşkşmetinin faşist bir hşkşmet olduğu doğrultusunda bir propaganda ve mşcadele sadece bizim siyasetimizle sınırlı kalmıştır. O dşenemler Ecevit'e ve onun partisine "reformist", "devrimci" payesi veren guruplar, bizim bu konuda ki siyasetimize de saldırıyor ve bizi sekte ilan ediyorlardı. Bugşn onların Ecevit hşkşmeti konusunda besledikleri ve beslettikleri hayallerin neye malolduğu ortadadır. şimdi onlar hazırlağı son safhasına varmış olan faşist saldırılara karşı sanki ta başındanberi mşcadele etmişlercesine poz yapacaklardır, çşnkş bu onların ikiyşzlşlşklerinin gereğidir. Ancak sınıf mşcadelesi onların ikiyşzlşlşklerini ortaya sermektedir ve serecektir.

Arkadaşlar,

Mesajımın son bşlşmşnde "sizlere enternasyonal dayalıma ile ilgili birtakım şeyler sşylemek istiyorum. Ve bunun şnemi bizim açımızdan yurtdışında olmamızdan ştşrş özellikle bşyşktşr. Bizler Tırkiye'deki halkımızın mşcadelesi konusunda bu mşcadelenin içinde bulunduğumuz şlkelerdeki işçi sınıfına ve halka propagandasını yapmak ve bu mşcadeleye destek sağlamak gşreviyle karşı karşıyayız. Unutmayalım ki uluslararası alanda destek sağlamayan bir devrimci mşcadelenin başarıya ulaşması olanak sızdır. Ayrıca biz devrimi sadece Tırkiye için değil, bştşn dşnya için dşşşnmekteyiz. Bizim dşnyanın her tarafında dostumuz ve dşşmanımız vardır. Bu sşylediklerim en

ernasyonal dayanışmanın ne kadar gerekli olduğunu göstermektedir. Kaldı ki uluslararası alanda devrimci hareketin zayıflığı ve dünya halklarının mücadelesinin burjuvazi tarafından nasıl çar-çur edildiği ortadadır. Biz her bulunduğumuz ülkelerdeki ilerici yabancı örgütlerle ilişkileri geliştirmeli, onlarla mücadelemizi birleştiriyoruz ve mücadelemizi onlarla ortak etmeliyiz.

TÖK/YD'nin önümüzdeki dönemde görevlerine dört elle arılacağına ve görevlerinin üstesinden geleceğine inanıyoruz. TÖK/YD'ye başarılı mücadeleler dileriz. Fevriasyonumuz TÖK/YD ile her zaman dayanışma içerisinde olacaktır.

BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER ! YAŞASIN TÖK/YD !
KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK !
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !
KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ !
TEK YOL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

F.T.E.D ve F.T.E.K.D

ğrenci kardeşler, İşçi arkadaşlar,

Biz Fransa'daki Türkiyeli işçi dernekleri F.T.E.D. Fransa Türkiyeli Emekçiler Derneği-Paris) ve F.T.İ.K.D. Fransa Türkiyeli İşçiler Kültür Derneği-Strasbourg) olarak TÖK/YD Kuruluş Kongresini devrimci bir saygı ile selamlar, Kongrenizin başarılı geçmesini dileriz.

Kongrenizin anti-faşist (anti-sosyal faşist), anti-emperyalist (anti-sosyal emperyalist) öğrenci gençliğin birliğinin sağlanmasında ve halkımızın Bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesinde önemli bir adım olduğunu görüyoruz ve mücadelenizi desteklediğimizi bildiriyoruz.

BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER YAŞASIN TÖK/YD !
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM !
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELESİ !

Britanya Yabancı Öğrenciler Koordinasyon Komitesi

Britanya Yabancı Öğrenciler Koordinasyon Komitesi adına TÖK/YD 1. Kongresini devrimci bir saygıyla selamlar, mücadelenizde başarılar dileriz.

Arkadaşlar,

Bizler ülkelerimizin yıllarca sömürü altında bulunması sonucu, yurdumuzda öğrenim olanağı bulamadık, kalktık bu ülkelere geldik. Bizlerin burada olmanızın sorumlusu, bu ülkelerin emperyalist burjuvazisi ve ülkelerimizdeki yerli uşaklarıdır. Şimdi de burada emperyalist burjuvazinin baskıları ile karşılaşyoruz.

İşte bu nedenle bizler yabancı öğrenciler olarak Britanya'da üzerimizdeki ekonomik, siyasi baskılara karşı çıkmak ve enternasyonal dayanışmayı geliştirmek için, "Yabancı Öğrenciler Koordinasyon Komitesi" çatısı altında örgütlendik.

Yabancı öğrencilerin Britanya'da örgütlenmesinde TÖK/YD'nin kurucu federasyonlarından olan BTÖF üyeleri aktif görev aldılar.

Örneğin, Numan arkadaş bu yönde sürdürdüğü çalışmalardan dolayı İngiliz faşistlerinden defalarca tehdit mektupları aldı. Ve sonunda sözde sosyalist İTÖF'lülerin saldırısı sonunda tutuklandı... Nusret arkadaş da öyle.

Biz Yabancı Öğrenciler Koordinasyon Komitesi olarak Nusret arkadaşın serbest bırakılması için kampanyaya da katıldık. Bunu enternasyonal bir görev bildik.

Britanya'da ırkçılığa, yabancı öğrenciler üzerindeki baskılara karşı çıkma yolunda enternasyonal ruhu geliştirme yolunda çalışmalara devam ediyoruz, edeceğiz.

Bizlerin örgütlü mücadelesini ne sözde sosyalist İTÖF'lülerin önderliğinde gelişen gerici, bölücü yabancı öğrencilerin örgütlenmesi, ne de İngiliz burjuvazisinin baskıları durduramayacaktır.

— YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

GUAFS

Sevgili arkadaşlar ve yoldaşlar

GUAFS adına size ve sizin aracılığınızla da kardeş Türkiye halkına kardeşçe ve anti-emperyalist selamlarımızı sunarız. Kongrenin mücadeleci bir hava içinde geçmesini ve zaferle sonuçlanmasını dileriz.

Kısa bir zaman önce yapılan, birlik ve kararlılık havası içinde sonuçlanan 9. Genel Kongremizde sizin örgütünüzün temsilcisinin de katılmasından dolayı size teşekkürlerimizi dile getirmek istiyoruz.

Bugün ülkeniz Türkiye'de faşist bir diktatörlük hüküm sürmektedir. Halk açlık ve sefalet içindedir. Başın da kompradorların ve bürokratların partisinin bulunduğu faşist rejim Türkiye halkının şanlı direnişini, grevlerini ve protesto eylemlerini baskı ve tutuklamalarla, aynı zamanda çeşitli demagoji ve yalanlarla bastırmaya çalışmaktadır.

Türkiye halkı faşist diktatörlüğe karşı mücadele etmiş ve etmektedir. Türkiye halkı faşist diktatörlüğünü kılışına, Amerikan ve Batı Avrupa emperyalistlerinin kovulmasına ve bağımsız, özgür bir Türkiye'nin kurulmasına kadar mücadele edecektir.

Türkiye ve Afganistan halklarının mücadelevleri, dünya anti-emperyalist hareketinin ve dünya halklarının Sovyet sosyal emperyalizmine, Amerikan emperyalizmine, Batı Avrupa emperyalistlerine ve tüm dünya gericiliğine karşı verdikleri mücadelevlerin birer parçalarıdır. Bu mücadelev aynı zamanda dünya halklarının yeminli düşmanları olan karşı-devrimci Üç Dünya teorisyenlerine karşı verilen mücadelevi de içermektedir.

Emperyalistler ve sosyal emperyalistler çeşitli baskı metodları ve demagojilerle hedeflerine varamadıkları - rında, yerli uşakları ile elele vererek faşist darbeler tezgâhlamaktadır. Asya, Afrika ve Latin Amerika'da yapılan darbeler bunun en açık örnekleridir.

27/12/1979 tarihinde Rus sosyal emperyalistlerinin ül kemize yaptıkları doğrudan saldırı, ülkemizde halkımızın silahlı kurtuluş mücadelesinin yükselmekte olan alevlerini söndürme hedefini gütmektedir.

Bu darbenin diğerk bir amacı, Rus saldırganlarının militarist güçlerini ÷lkemize geniş çapta yayma hedefini güdüyordu. Buna bağılı olarak da Rus sosyal emperyalistleri Afganistan'da sadık köpekleri durumunda olan Kar - mal'ı iktidara getirdiler. Böylece 45 000 kişilik bir güç ile ÷lkemizin önemli kesimlerini işgal ettiler. Stratejik bir öneme sahip olan bölgeler Rus sosyal emperyalistlerinin işgali altında bulunmaktadır.

Önceleri Davut Rus sosyal emperyalistleri tarafından 'devrimci' ve 'devrimin önderi' diye göklere çıkarıldı. Rus sosyal emperyalistlerine sadakat görevini yeterince yerine getiremeyen Davut, Rus sosyal emperyalistleri tarafından 'gerici ve Amerikan emperyalizminin uşacı' olarak adlandırıldı. Halkımız bunu Davut rejimine karşı 5 senelik mücadele tecrübelerinde iyi bilmekteydi.

Ve nihayet 27/4/1978 tarihinde Rus sosyal emperyalistleri, kendilerine uşaklık yapmaya söz veren Taraki'yi politika sahnesine çıkardılar. Taraki de uşaklık görevinde Rus sosyal emperyalistlerinin isteklerini yeterince yerine getiremeyince iktidardan alaşağı edildi. Taraki de bir zamanlar "Nisan devriminin önderi" ilan edilmişti.

Taraki'nin öğrencisi olan Amin, Rus sosyal emperyalistleri için birden "Nisan devriminin yiğit kumandanı" oldu. Fakat Rus sosyal emperyalistleri "yiğit kumandan" dedikleri Amin'in halkımıza karşı etkisiz kaldığını görünce, Amin Kremlin beyleri için bir faşist, bir kanemici ve ABD emperyalizminin bir ajanı haline geldi.

Sosyal faşistlerin iktidarı ele geçirmelerinden sonra, 34 000 devrimci bu rejimin işkencehanelerinde, işkence edilerek öldür÷lmüş, 60 000 kişi halen tutuklu, 25 000 kişi kitle katliamları ve Rus sosyal emperyalistlerinin ÷lkeyi bombalaması sonucu ölmüş, 500 000 kişi ÷lkeyi terk etmiş, 18 milyon kişi ise halen her türlü temel haktan yoksun bir durumda yaşamaktadır.

Babrak Karmal'ın başa getirilmesiyle Rus sosyal emperyalistleri son oyunlarını oynamış durumdadırlar.

Halkımız Karmal'ın ve çevresindekilerin gerçek yüzlerini iyi tanımaktadır. Çünkü Karmal'ın ve çetesinin (Patscham) Halk kliğı yanında, halk düşmanı ve karşıdevrimci karanlık bir geçmişleri vardır. Karmal çetesi kan

emici Kral Zaher-Şah'ı Asya'da en ilerici kral olarak ve faşist Davut'u da utanmadan devrimci sosyalist olarak ni telendirmektedir.

Karmal'ın önderliğindeki Patscham çetesinin sosyalfa şist Taraki rejiminin ve Amin'in tüm katliamlarında ö- nemli payı vardır.

Biz, halkımızın kısa bir dönemde 45 000 kişilik sal - dırgan işgalcileri kovup, sosyal faşist rejimi yıkacağı inancındayız. Halkımız sosyal faşistleri tamamen Afgan- istan'dan kovuncaya kadar mücadele edecektir. Ve Batı Av rupa emperyalistlerinin ve ABD emperyalistlerinin ülke- mize girmesine kesinlikle izin vermeyecektir. Halkımız bütün Batı Avrupa emperyalizminin ve özellikle de Ameri kan emperyalizminin uşaklarını tarihin çöplüğüne atana dek mücadele edecektir.

Bizim halkımız ve Türkiye halkı, silah elde bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve bir Afganistan için mücade le etmektedirler.

- KAHROLSUN TÜRKİYE'DEKİ FAŞİST REJİM !
- KAHROLSUN RUS SOSYAL EMPERYALİZMİ !
- KAHROLSUN AFGANİSTAN'DAKİ SOSYAL FAŞİST REJİM !
- YAŞASIN HALKLARIMIZ VE ÖRGÜTLERİMİZ ARASINDAKİ KARDEŞÇE DAYANIŞMA !
- YAŞASIN TÖK/YD !
- YAŞASIN GUAFS !
- YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ EMPERYALİZME, SOSYAL EMPER - YALİZME VE DÜNYA GERİCİLİĞİNE KARŞI MÜCADELESİ !

1/1/1980, Barkel

Britanya İranlı Öğrenciler Derneği (Öğrencinin Sesi)

Türkiyeli Öğrenciler Konfederasyonu/Yurtdışı Kuruluş
Kongresine

Birinci Kongrenizin yapılışı dolayısıyla, bu mutlu
günde sizlere militan selamlarımızı gönderir ve emperya
lizme, faşizme ve gericiliğe karşı haklı mücadelenizde
başarılar dileriz.

Türkiye ve İran halkları arasında, demokratik bir top
lum yaratma mücadelesinde, dünya emperyalizminin etki -
sinden uzak, sıcak bir dayanışma mevcuttur.

Bildiğiniz gibi, bir yıldan daha az bir süre önce, İ
ran halkının büyük devrimci mücadelesi, ABD emperyaliz-
minin prestijine büyük bir darbe indirerek, Şah rejimi-
ni yıkmada başarı sağladı.

Şah rejiminin yerine geçen İslamcı hükümet ezilen mil
liyetlere otonomi verilmesine karşı çıkarken, işçi sını
fını tehdit ederek ve işçilerin grev eylemlerini yasak-
lamak için anti-demokratik kanunlar çıkararak; işçi kit
lelerinin mücadelesini bastırmaya çalışıyor. Bu arada ,
Tahran'daki Amerikan Konsolosluğunun (casuslar ininin)
İranlı öğrenciler tarafından işgal edilmesi, halkın dev
rimci davasına yararlı, anti-emperyalist coşkunlukta ye
ni bir dalga oluşturdu.

Bizler; Türkiye halkının emperyalist ve gerici hakim
klikten kendini kurtarmak için verdikleri kahraman müca
deleyi iyi bilmekteyiz. Bizler; Türkiye halkının ve İ-
ran halkının dünya emperyalizmini yenmede başarıya ula-
şacaklarına ve ABD emperyalizminin, Sovyet sosyal emper
yalizminin bütün diğer emperyalist güçlerin etkisinden
ve hakimiyetinden bağımsız, demokratik bir toplum yara-
tacaklarına inanıyoruz.

- YAŞASIN TÜRKİYE VE İRAN HALKLARININ EMPERYALİZME KARŞI
HAKLI MÜCADELESİ !
- YAŞASIN İKİ KAHRAMAN HALK ARASINDAKİ MILİTAN DAYANIŞMA !
- KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ !
- KAHROLSUN SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ !
- KAHROLSUN GERİCİ UÇ DÜNYA TEORİSİ !

İKTÖF

Arkadaşlar,

TÖK/YD'nin 1. Kongresine İ.K.T.Ö.F olarak devrimci selamlarımızı iletir, Kongrenizin Türkiye'deki Demokratik Halk Devrimi yolunda atılmış başarılı bir adım olmasını dileriz.

İngiltere Kıbrıslı Türk Öğrenci Federasyonu olarak 6 yıldan beri Kıbrıs halkının İngiltere'deki tek demokratik kitle örgütü olarak mücadelemizi sürdürmekteyiz. Bu mücadelede bizim en büyük desteğimiz emekçi halkımız ve onların devrimci mücadeleleri olmuştur. Fakat bunun yanında tüm diğer dünya halklarının devrimci mücadeleleri bizim daha da gelişmemize ve kuvvetlenmemize yardımcı olmaktadır. TÖK/YD'nin kuruluşu da dünya devrimci mücadelesinin bir parçasıdır. Çünkü biz, TÖK/YD'nin öğrencilerin ekonomik, demokratik ve akademik haklarını savunmak yanında, Türkiye halkının mücadelesinde önemli bir rol oynayacağını biliyoruz. Batı Almanya'da ATÖF, Fransa'da FTÖB, Britanya'da BTÖF şimdiye dek İKTÖF'e ve dolayısıyla Kıbrıs halkının devrimci mücadelesine en büyük desteği vermiştir. Bu örgütlerden birçok şey öğrendik ve öğrenmekteyiz. Özellikle Britanya'daki BTÖF ile mücadelelerimiz birçok safhalarda beraber olmuş, iki örgüt birbirinin yanlışlarından öğrenmiş ve birbirlerini eleştirerek gelişmişlerdir.

Devrimciler, Yurtseverler, Emekçiler,

Emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türden gerici lik bugün dünyada dünya halklarını boyunduruk altına almak istemektedirler, özellikle son dönemde emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkilerin hızlanması kendini birçok ülkede patlak veren haklı ve haksız savaşlarla göstermektedir. İran halkının mücadelesi, Nikaragua halkının silahlı mücadeleleri ve öte yandan Rus sosyal emperyalizminin Vietnam vasıtasıyla Kamboçya'yı, son dönemde Afganistan'ı işgali, Çinli modern revizyonistlerin Vietnam'ı işgal tehditleri bu çelişkilerin iyice keskinleştiğini göstermektedir. Tüm dünyada gelişen devrimci hareket, bugün Kıbrıs'ta da büyük bir hızla gelişmektedir. Kıbrıs uzun bir dönem emperyalistlerin at oynat-

tıkları ve gladyatörlerini döğüştürdükleri bir arena şek line sokulmuştur. 1974 yılı, faşist Türk hakim sınıfla-
rının ordusunun adayı ayaklar altına almalarına ve Kuzey de kendilerine bağımlı kukla bir rejim kurmalarına ta-
nık olmuştur. Bu somut durum, Kıbrıs'ın Kuzeyinde dev-
rimci hareketin Güneye kıyasla daha hızlı gelişmesine
yol açmıştır. İKTÖF'ün İngiltere'de karşılaştığı en bü-
yük problemlerden biri olan Kıbrıslı Rumlarla bütünleş-
mede devrimci hareketin bu dengersiz gelişmesinin bir so-
nucudur. Bu yolda çalışmalarımız sürmektedir. Emperya-
lizmin Kıbrıs'ta bölmüş olduğu Kıbrıs halkını bir arada
mücadeleye sevk etmek her devrimci örgüt gibi, İKTÖF'ün
de boyun borcudur.

Türkiye'de hakim sınıfların faşist diktatörlüğü, tüm
revizyonist, oportunist saptırmalara rağmen, artık göz-
ler önüne serilmiştir. Hakim sınıfların bir veya diğer
kanadının iktidarı ellerinde tutmaları özünde hiçbirşey
değiştirmiş değildir. Ve bunu Türkiye halkı pratikte gö-
rüp öğrenmiştir. İşte bunun içindir ki ne sıkıyönetim -
ler, ne katliamlar, ne faşist saldırılar ve ne de sos-
yal faşist saldırılar artık Türkiye'deki Demokratik Halk
Devriminin önünde duramayacaktır.

Bu şartlar altında, Türkiye halkının devrim mücade-
le si karşısında duran emperyalizm, sosyal emperyalizm ve
her türlü gericiliğe karşı, yurtdışında öğrenim gören
Türkiyeli öğrencileri bir çatı altında toplanarak safla-
rını sıkılaştırmaları ve örgütsüz öğrencileri örgütleme-
ye de yardımcı olmaları gerekliydi ve bu yapılmıştır. Ar-
kadaşların mücadelelerini başarıyla sonuçlandıracakla-
rından hiçbir kuşumuz yoktur.

- YAŞASIN TÖK/YD VE İKTÖF !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ
GERİCİLİK !
- YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ VE ONUN ÖNDERLİĞİNDE
DÜNYA HALKLARININ DEVRİM MÜCADELELERİ !
- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

İKTÖF
Yönetim Kurulu

Victoria Türkiyeli Emekçileri Örgütlenme Komitesi

Değerli arkadaşlar !

Sizleri Avustralya'dan Victoria Türkiyeli Emekçileri Örgütlenme Komitesi adına devrimci bir saygı ile selamlarız. TÖK 1. Genel Kurulunda alacağınız kararların Türkiye'de halkımızın işçi sınıfı önderliğinde verdiği Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesi doğrultusunda olacağına inanmaktayız.

Bir eksikliğimizden dolayı dünya gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist 3. Gençlik Festivalinde, kampı düzenleyenlerce TÖK çatısı altında örgütlenen gençlere yönelik ilkesiz tavrı kınamada geç kaldık. Genel Kurulu - nuzda bu hatamızın bilincinde hareket ederek, kampı düzenleyenlerin sizlere karşı takındıkları ilkesiz tavrı protesto eder, nefretle kınarız.

Birinci Genel Kurulunuzun, ülkemizde açık askeri faşizmin kan kustuğu bir ortamda yapılmasından ötürü, bizler için önemi çok büyüktür. Sivil ve resmi faşist güçler yurtseverlere, devrimcilere ve emekçi halkımıza yönelik kitle katliamları ile gözdağı vermektedirler. Onlar faşizan baskıları ile halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini engelleyeceklerini ummaktadırlar. Fakat onların umutları boşunadır. Onların faşist baskıları bizim sınıf kinimizi bilemekte ve bizleri daha fazla çalışmaya, birlik, beraberlik ve dayanışmaya itmektedir. İşte TÖK 1. Genel Kurulunun gençliğin anti-faşist ve anti-emperyalist cephesini kuvvetlendirmekte önemli katkısı olmakta, her türlü lafazan ve maskelileri karşı-devrim saflarına itmektedir.

Değerli arkadaşlar,

Biz Avustralya'da bulunan Türkiyeli emekçiler TÖK'ün çalışmalarını izlemekte, ilkel ve kararlı kitle örgütü anlayışını desteklemekteyiz. Bizler de Nisan 1979'da Türkiyeli emekçileri doğru bir kitle çizgisinde örgütleyecek bir komite kurduk. Komiteyi kurmadan önce Victoria'da bulunan mevcut dernekler ahbap çavuş ilişkisi içinde idiler. Kitlelere önderlik edecek doğru bir kitle çizgisi yoktu. Bize düşen görev, buradaki el kapılarında bulunan Türkiyeli emekçilerin ekonomik-demokratik sorunla

rını kararlı bir şekilde savunan, halkımızın işçi sınıfı önderliğinde verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyen bir kitle örgütünün yaratılmasıydı. Mevcut dernekler faşistlerin, CHP'li faşistlerin ve sosyal faşistlerin birer tekkesiydi. Bizler, CHP'li ve sosyal faşistlerin başını çektiği iki ayrı dernekte yönetimi ele geçirmek için mücadele ettik. Nevarkı tecrübesizliğimiz hatalarımızı doğurdu. Tekkeçiler bu hatalarımızdan yararlanarak, kendilerine özgü tüzüklerini de çiğneyerek anti-demokratik uygulamalara başvurdular. Bunun üzerine bizlere düşen görev, en ilerici unsurlarla kitle teşkilatı yaratmak için bir komite kurma çağırısı yaptık. Ne yazık ki yüzlerine devrimci maskesi geçirenlerin ilkeleri komiteden geçmeyince, bizi tekkecilikle suçlayıp CHP'li ve sosyal faşist dernekte çalışmayı uygun gördüler.

Komitemiz ATİF'in tutarlı ve ilkeli demokratik kitle örgütü çizgisini rehber edinerek her geçen gün güçlenmekte ve şu amaçlar doğrultusunda çalışmalarını sürdürmektedir:

- Halkımızın faşizme, sosyal faşizme, emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemek;
- Demokratik halk kültürünü tanıtmak ve yaymak;
- Türkiye'de bulunan hakim sınıfların partilerinin halk düşmanı politikalarına ve uygulamalarını teşhir etmek;
- Özel olarak Victoria'da, genel olarak Avustralya'da bulunan Türkiyeli işçilerin ekonomik-demokratik taleplerini savunmak;
- Avustralya'da bulunan her milletten işçiler arasında dayanışmayı geliştirmek, enternasyonal ilişkileri güçlendirmek;
- Özel olarak Avustralya'da, genel olarak dünyanın her tarafında çalışmalarını sürdüren İşçi, Öğrenci kuruluşları ile dayanışmayı sürdürmek ve geliştirmek.

Kurulduğumuzdan bu tarafa gücümüz oranında çalışmalarımızı yaparken, bizim ilkeli çalışmalarımızı hazmedemeyen faşistler ve sosyal faşistler tedirgin oldular. Komitemize karşı her alanda karalama kampanyasına giriştiler. Onlar bizi karaladıkça, emekçiler de saflarımıza akmaya başladı.

Arkadaşlar,

İşçi ve öğrenci dayanışmasının gerekliliği ortadadır. Bu nedenle bugün komite durumunda olan örgütümüz, 10 Şubat 1980'de Genel Kurulu'nu yaparak derneğe kavuşacaktır. Bundan sonra da mücadelesini doğru bulduğumuz işçi, öğrenci teşkilatları ile bağlarımızı geliştireceğiz. Kongrenizden yararlanarak Avrupa'daki işçi ve öğrenci teşkilatları ile ilişki kurma isteğimizi belirtmekte yarar görüyoruz. Son bir defa Genel Kurulunuza başarılar diler, devrimci selamlarımızı iletiriz.

- BİRLİK - MÜCADELE - ZAFER ! YAŞASIN ATIF, TÖK VE EMEKÇİLER
- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK !
- KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM !
- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !
- YAŞASIN İŞÇİ-ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI !

Vorarlberg TİD

Sizleri Vorarlberg Türkiyeli İşçiler Derneği adına devrimci bir saygı ile selamlarım.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine daha disiplinli ve tutarlı katkıda bulunacağınız inancıyla, Genel Kurulunuzda ve sonrasında sizlerle omuz omuza olduğumuzu hatırlatır, TÖK 1. Genel Kurulunun başarılı ve disiplinli geçmesini dileriz.

Arkadaşlar,

Sizlerin yurtdışında disiplinli, aktif şekilde yapmak olduğunuz halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi propagandasının yanında, halkımızın öz kültürünün propagandasını aktif şekilde yapmaya çalışıyorsunuz. Kültür hakkında sizlere önerimiz var. Devrimci anlamda resim, şiir, hikâye, vb. konularda yarışmalar hazırlayın.

- KAHROLSUN EMPERYALİZMİN YOZ KÜLTÜRÜ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN ÖZ KÜLTÜRÜ !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK !
- YAŞASIN TÖK/YD !
- YAŞASIN VORARLBERG TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ !

Arnhem TİD-KK

TÖK/YD Genel Kuruluna,

Bizler Hollanda'nın Arnhem şehrinde bulunan, Arnhem Türkiyeli İşçiler Derneği-Kurma Komitesi (ATİD-KK) etrafında örgütlenmiş yurtsever devrimciler olarak, TÖK/YD 1. Genel Kurulunu selamlar, emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı devrimci bir hava içinde geçmesini dileriz.

Değerli arkadaşlar;

ATÖF, BTÖF, FTÖB gibi federasyonlar ile ABD, Avusturya ve yurtdışının diğer ülkelerinde bulunan Türkiyeli yurtsever öğrencilerin tek demokratik kitle örgütü olan TÖK/YD hiç şüphesiz ki olumlu ve sevindirici bir şeydir.

Çünkü önceden tek tek federasyon ve derneklerde örgütlenen yurtdışındaki öğrenciler artık topluca merkezi bir yapıya kavuşmuş ve bir çatı etrafında toplanmış bulunuyorlar.

Bugün TÖK/YD 1. Genel Kurulu, ülkemizde sınıf mücadelesinin geliştiği, devrim ile karşı-devrimin hızla birbirinden ayrıştığı bir dönemde yapılmaktadır. Gelişen bu sınıf mücadelesi yurtdışında da kendisini göstermektedir. Bunun somut örneği diğer yerlerde olduğu gibi, BA Almanya ve B. Berlin'de açık bir şekilde görülmektedir. Bu somut gerçekten ötürü TÖK/YD'ye büyük görevler düşmektedir.

Halkımızın işçi sınıfı önderliğinde yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini aktif bir şekilde desteklemek, yurtdışında bulunan tüm anti-faşist, anti-emperyalist öğrencileri kendi çatısı etrafında toplamak, her renkten halk düşmanlarına karşı mücadelesini yükseltmek gibi birçok görevler düşmektedir.

Bizim; nasıl ki devrimci öğrenci arkadaşlar yılmadan, usanmadan azimli çalışmaları sonucu TÖK/YD'yi oluşturdu larsa, bu görevleri de daha olumlu bir şekilde yerine getireceklerine olan güvenimiz ve inancımız tamdır.

Bacılar, Kardeşler,

Bulduğumuz Hollanda'nın Arnhem şehrinde bir sene -den beri mücadele yürütmekteyiz. Bu bir sene içinde Arn

hem'de ATİF ve ATÖF'lü arkadaşların desteğiyle ıkkı halk gecesi düzenledik. Bunun dışında bu süre içinde çeşitli bildiriler çıkardık, imkânlarımız dahilinde geniş çevre ye dağıttık. ATİF'in yayın organı MÜCADELE gazetesi ile TÖK/YD'nin yayın organı olan BİRLİK dergisinin her ay e limize geçen sayıları dağıtılmaktadır. Şu anda da ATİD-KK etrafında örgütlenmiş devrimciler, derneğin bizzat ku rulmasını gerçekleştirmek için çalışmalarını sürdürmek- tedirler.

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK !
- YAŞASIN TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER KONFEDERASYONU/YURTDIŞI !
- BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER !

3 Ocak 1980, ARNHEM

Batı Berlinli Komünist

Arkadaşlar, Yoldaşlar;

Batı Berlinli Komünist (WBK) Yazı Kurulu, TÖK/YD'nin 1. Genel Kurulu'na devrimci mücadele selamlarını iletir. Genel Kurulun başarılı geçmesini dileriz. TÖK/YD'nin ku ruluşunu doğru bir adım olarak değerlendiriyoruz.

Birkaç gün önce 1979 yılı sona erdi. Bütün ülkelerin devrimcileri, 1979 yılını önemli olaylarla dolu bir yıl olarak değerlendiriyorlar. Geçen yıl, Türkiye halkına da ha fazla açlık, yoksulluk ve işsizlik getirdi. Geçen yıl, Türkiye halkının faşist Ecevit hükümetinin eserini de- vam ettirecek yeni bir kompradorlar ve toprak ağaları hükümeti getirdi. Sıkıyönetime rağmen Türkiye halkının kendiliğinden mücadelesi yükselmektedir.

Biz, Türkiye işçilerinin, köylülerinin ve diğer emek- çilerinin mücadelesi ile dayanışma içindeyiz. Biz, fa- şist rejim tarafından zindana atılan ve işkence edilen devrimcilerle, halk savaşçıları ile dayanışma içindeyiz.

Proletarya önderliğinde halkınızın anti-feodal, anti emperyalist mücadelesini destekleyeceğimize söz veriyor-ruz.

Arkadaşlar ve yoldaşlar;

Geride bıraktığımız yıl aynı zamanda, devrimcilerin ve komünistlerin halkların mücadelesinin önlerine koydu

ğu görevlerin üstesinden gelemediklerini göstermektedir. Geçen yılın Stalin'in yüzüncü doğum yıldönümü olduğunu hatırlarsak, bu eksiklik daha berrak bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Çünkü, bugün bütün dünyanın ezilenleri, Stalin gibi teorik berraklığa, devrimci ileri görüşe sahip bir önderden yoksundurlar. Stalin'in önderliğinde dünya proletaryası ve ezilen halklar sosyalizm ve komünizm uğruna mücadelede büyük zaferler kazandılar. Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşası ve proletarya diktatörlüğünün pekiştirilmesi, enternasyonal proletarya ve kurtuluşları için mücadele eden halklar için Lenin'in yüce davasının sürdürücüsü Stalin'in adı ve eseri ile kopmaz bağlarla bağlı idi; kendi kurtuluşları için mücadelede örnek ve teşvik idi.

Kruşçev revizyonistlerinin iktidarı ele geçirmeleri, proleter dünya devriminin bu güçlü kalesini yıktı. Onlar, bu kirli amaçlarına ulaşabilmek, Stalin'in eserlerine ve hayatına çamur atarak Marksizme-Leninizme azgınca saldırdılar.

Fakat Stalin sadece bunlara karşı savunulmamalıdır. Marksizme-Leninizme ve tam da Stalin'in öğretilerine ters düşen teori ve pratiklerini gizlemek için Stalin savunucusu maskesi ile dolayanlara karşı mücadele edilme-lidir.

KPD/ML ve Halkın Kurtuluşu, kendilerini Stalin'in savunucusu olarak göstermeye çalışan sahte marksist örgütlerden ikisidir. Bu tavrı açıkça ortaya koyan bir örneği ele alalım:

Stalin; Marks, Engels, Lenin gibi dünya komünist hareketinin önemli sorularının açıkça tartışılmasını savunmuştur. Stalin, sürekli olarak diğer komünist partileri yol gösterici bir biçimde eleştirdi ve diğer yandan bu partilerin SBKP(B)'in hata ve eksikliklerini açıkça eleştirme görevlerini vurguladı.

Hepimizin bildiği gibi Halkın Kurtuluşu ve KPD/ML ve diğer örgütler, 3. Enternasyonal Gençlik Kampı sırasında tamamiyle farklı bir tavır takındılar. İdeolojik tartışma ve oportünizmlerinin eleştirisinden korktuklarından, çeşitli Marksist-Leninist parti ve örgütlerin kampa katılmasını revizyonist saldırı yöntemleri uygulayarak yasakladılar. Devrimci, anti-emperyalist ve anti-fasist kitle örgütleri ATİF ve ATÖF'ün kampa katılmasını yasakladılar.

Bunun Stalin tarafından uygulanan Marksist-Leninist yöntem ile yakından uzaktan hiçbir ilişkisi yoktur.

Arkadaşlar ve Yoldaşlar;

Stalin'in tüm eseri incelenmeden, proleter dünya devriminin önemli sorunlarını doğru biçimde çözmek olanak dışıdır.

Devrimcileri ve Marksist-Leninistleri yakından ilgilendiren önemli bir sorun da, Mao Zedung'un eserlerinin değerlendirilmesidir. Bu değerlendirme için Stalin'in e seri önemli bir dayanağıdır. Stalin, Troçkizm'e karşı mücadele içinde, Çin devriminin temel sorunlarını ele aldı ve Çin komünistlerine devrimlerinin sorunlarını çözmeye yardımcı oldu. Stalin, "Doğuyu Unutmayalım" gibi yazılarında Avrupa şovenizmine karşı mücadele etti ve ezilen halkların kurtuluş mücadelelerinin proleter dünya devriminin sürdürülmesi için büyük önemini vurguladı.

Stalin'in eseri, komünist partisinin inşasının yolu hakkında sorulara cevap vermektedir. Stalin, proletaryanın iktidarı ele geçirmeden önce parti inşasında iki dönemin yasallığını Lenin'e dayanarak sistemli bir biçimde ortaya koydu. Komünist partilerin tarihi, milyonlarca kitlenin; proletaryanın öncüsünün örgütlenmemesi halinde, devrime kazanılmasının imkânsız olduğunu ispatladı. İlk dönemde parti henüz güçsüzdür; belli ölçüde proleterya ve emekçi kitlelerin zaferi için silahları hazırlayan kendi kendine yeterli bir güçtür.

Bu örnekler, Stalin ve Marksizm-Leninizm'in diğer ustalarının eserlerini, sorunları çözmek için incelemenin önemini açıkça ortaya koymaktadır.

Arkadaşlar ve Yoldaşlar;

Stalin'in hayatını ve eserlerini devrimci çalışmamızda örnek alalım! Marksizm-Leninizm'in ustaları Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ölümsüz öğretilerini titizlikle ve yorulmadan inceleyelim!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ !

**YAŞASIN TÜRKİYE'DE ANTİ-FEODAL/ANTİ-EMPERYALİST
DEVİRİMİN ZAFERİ !**

YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVİRİMİ !

Ocak 1980

Fight Back

Sevgili yoldaşlar,

Kongrenize dayanışma selamlarımızı yollarız. Bizler, Türkiye halkının ABD emperyalizmine, Rus sosyal emperyalistlerine, diğer emperyalistlere ve onların uşaklarına karşı yürüttüğü mücadeleyi desteklediğimizi bildiririz.

Bizler, Türkiye'deki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sıkıyönetimin uzatılması, askeri darbe tehditlerinin, Türkiye halklarının mücadelesini bastıramayacağı inancındayız. Ülkenizdeki baskıların ve çelişkilerin yoğunlaşması, Türkiye halkının mücadelesini daha da sertleştirecek ve zafere götürecektir.

FIGHT BACK gurubu olarak emperyalist ABD ordusu için de yaptığımız çalışmalar, her gün bize emperyalistlerin ve özellikle ABD ve Rus sosyal emperyalistlerinin nasıl 3. dünya savaşının planlarını ve hazırlıklarını yaptığını göstermektedir. Bugün sosyal emperyalistlerin Afganistan'ı işgali ve ABD emperyalistlerinin İran üzerindeki denetimlerini sağlamak için yaptıkları boş çabalar, bugün dünyadaki durumun ne kadar ciddi olduğunu göstermektedir.

ABD emperyalistlerinin ve NATO'nun önemli bir askeri üssü olan Türkiye'de, emperyalistlerin ve onların uşaklarının her türlü yola başvurarak Türkiye halkının devrimci mücadelesini bastırmaya çalışacağı hepimiz için açık olmalıdır. Bizler Türkiye halkının devrimci hareketini destekler ve ortak düşmanlarımıza karşı mücadelede dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz.

- YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİLERİNİN VE EZİLEN HALKLARININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ !
- KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ, RUS SOSYAL EMPERYALİZMİ VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK !
- TÜRKİYE'DE FAŞİZME ÖLÜM !
- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

Akıma Karşı

Değerli yoldaşlar,

Kongrenizi büyük bir sevinçle öğrendik. Bu Kongrenin çalışmalarınıza büyük yararlar getireceğini umuyoruz. Hatta bundan eminiz.

Batı Almanya'da TÖK/YD üyesi ATÖF'ün son yıldaki mücadelesi, ATİF'in ve Batı Almanya'daki diğer anti-emperyalist/anti-faşist örgütlerin mücadelesi ile sıkı sıkıya bağlı idi.

TÖK/YD veyahut ATÖF'ün kararlılığı ve gücü, tüm milliyetlerden anti-faşist/anti-emperyalistlerin; İranlı, Afganlı, Şilili, Alman ve diğer yoldaşların birleşmesinde büyük bir rol oynamaktadır.

Bu genel kurulda, diğer konularla birlikte tartışılan tam da bu anlayış, bizi özellikle ilgilendirmektedir. Bizim bu doğrultudaki tüm çabaları gücümüz oranında destekleyeceğimiz kuşkusuzdur.

Etkili devrimci enternasyonalizm, ve her şeyden önce Halk Savaşı yoluyla Demokratik Halk Devrimi davasında yer alması; işte TÖK'ü belirleyen bunlardır.

Değerli yoldaşlar,

Şu açıkça bilinmelidir ki, bir mesaj içinde ne uluslararası, ne de Batı Almanya somutunda, devrimin teorik ve pratik sorunlarına karşı tavır almak istemiyoruz ve alamayız da!

Önümüzde duran tüm sorunları, 1980 yılı içinde yapabileceğimiz ortak toplantılarda (büyük bir ihtimal 1 Mayıs'ta) muhakkak tartışma olanağı bulacağız.

Haklı mücadelenizle sınırsız dayanışma içinde olacağımızı burada garantiliyoruz. Dünya emperyalizmine ve her türden uluslararası oportünizme karşı mücadele, "kendini emperyalizmimize" ve "kendini" oportünistlerimize karşı mücadeleden koparmadan, gücümüzü esirgemeyeceğiz.

"Strauss'u Durdurun" gibi hedef saptırmalar, bizi Batı Almanya'da devrimin tek yolu olan ilkelere bağlı Marx ist-Leninist Parti inşasından alıkoyamayacaktır.

- BATI ALMAN EMPERYALİZMİNE, MİLİTARİZMİNE VE İNTİKAMCI LIĞINA ÖLÜM !
- YAŞASIN PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ !
- YAŞASIN MARXİZM-LENİNİZM VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİ !

AMLP

Değerli Yoldaşlar,

Kongrenizi tüm içtenlikle selamlar, başarılı geçmesini dileriz.

Türkiyeli anti-faşist, anti-emperyalist öğrenci derneklerinin TÖK/YD çatısı altında toplanması, Türkiye'de Demokratik Halk Devrimini ve tüm dünya halklarının devrimci, anti-emperyalist/anti-faşist mücadelelerini desteklemek yolunda ileriye dönük büyük bir adımdır.

Biz TÖK/YD ile bu sene de enternasyonal bir ruhla ortak toplantılar düzenleyeceğimizi umuyoruz.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının yükselen mücadeleleri, Afganistan, İran, Nikaragua, vb. ülkelerin ezilen halklarının mücadeleleri; tüm anti-emperyalistlere, anti-faşistlere, Marxist-Leninistlere enternasyonalist işbirliğini güçlendirmek ve bu mücadeleleri tüm güçleriyle desteklemek görevi vermektedir.

Kendi ülkemizde emperyalist burjuvaziye karşı mücadele ve bunların yabancı işçilere karşı yürüttüğü gittikçe artan saldırı kampanyalarına karşı mücadelede, biz Avusturyalı Marxist-Leninistler sizin mücadelenizle dayanışma içinde olduğumuzu ve aktif bir şekilde desteklediğimizi vurgulamak acil bir görevdir.

Bu anlamda mücadeleniz ile en içten ve militan bir proleter enternasyonalist dayanışma içinde olduğumuzu belirtiriz.

- YAŞASIN TÖK'ÜN ANTI-EMPERYALİST/ANTI-FAŞİST MÜCADELESİ !
- BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN !
- BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN !

SEMİNERLER

Kongrenin son iki gününde iki günçel konuda seminerler verildi. Bunlardan birisi TÖK/YD'nin üye federasyonlarına, TÖK/YD'nin kardeş örgütü ATİF'e, kendilerine 'proleter devrimci', 'Marksist-Leninist' diyenlerin yaptıkları saldırılar üzerine idi. İkincisi ise Tito revizyonizmi ve Modern Revizyonizm üzerine idi. Aşağıda bu iki konuda verilen seminerlerin kısa özetlerini yayınlıyoruz.

TÖK/YD'na yapılan saldırılar üzerine

Değerli arkadaşlar,

Konfederasyonumuzun yönetici organlarının ve tüm üyelerin, yürütecekleri macadelede başarılı olabilmeleri, Konfederasyonumuzun Program ve Tüzük'ünde ortaya konan düşünceleri yaymaları ve pratiğe geçirmeleri ile mümkündür. Bunları başarılı bir şekilde hayata geçirebilmek, kendisine "Marksist-Leninist", "Proleter devrimci", "devrimci" diyen bazı teşkilatların Konfederasyonumuza, üye federasyonlarımıza ve dışımızdaki bir dizi devrimci teşkilat ve yayın organına karşı takındıkları düşmanca tavırları ve karşı-devrim cephesinden yürüttükleri saldırıları göğüslemek ve bunları mahkûm etmekle mümkündür.

Bu saldırıların en önemlisi 1979 Temmuz'unda İspanya'da yapılan 3. Enternasyonal Gençlik Kampında, HK ve KPD/ML temsilcilerinin üye federasyonlarımız ATÖF ve FTÖB'e ve içlerinde kardeş örgütümüz ATİF'inde bulunduğu bir dizi devrimci teşkilat ve yayın organına atılan "ajan-provakatör" suçlamasıdır. Bu teşkilatlar bunu gerekçe göstererek federasyonlarımızı kampa almamışlar ve federasyonlarımızın diğer teşkilatlarla yürüttükleri devrimci propagandayı faşist İspanyol polisi ile engellemişlerdir. Bu düşmanca tavır ve saldırılar yalnız kampa kalmamış, kamptan sonra da çeşitli zamanlarda, çeşitli yerlerde sürdürülmüştür.

Değerli arkadaşlar !

Devrimci mücadele tek cephede yürütülen dümdüz bir mücadele değildir. Devrimci mücadele her alanda, her şart altında, her türden gerici, burjuva düşüncelere karşı yürütülmeden başarılı olamaz. TÖK/YD'ye üye federasyonla-

rimıza ve dışımızdaki teşkilatlara gelen her türlü saldırı, halkımızın yürüttüğü Demokratik Halk Devrimi mücadelesine bir saldırdır. Bütün arkadaşlarımızın halk düşmanlarından, faşistlerden, sosyal faşistlerden gelecek saldırılara karşı kararlılıkla mücadele edeceklerine inancımız tamdır. Fakat tüm üyelerimiz, tüm anti-faşistler devrimci teşkilatlara, kendisine "devrimci", "proleter devrimci", "Marksist-Leninist" diyen birtakım guruplardan gelen saldırıları göğüsleyip mahkum etmedikleri ve bunları teşhir ve tecrit etmedikleri sürece mücadeleimiz başarılı olamayacaktır. Faşistlere, sosyal faşistlere karşı yürüttüğümüz mücadele bu tür saldırılara karşı mücadele ile birleştirilmezse, mücadelemiz ilerleyemez. Bunun için de her gördüğümüz yerde HK şeflerinden devrimci örgütlere attıkları iftiranın hesabını soralım. Onları en geniş kitlelerden teşhir ve tecrit edelim. İyi niyetli, devrim isteyen HK sempaticanlarını uyaralım. HK şeflerinin gittikleri yolun 1979'larda Aydınlik şeflerinin gittiği yolun aynısı olduğunu, ATÖF'e attıkları çamurun Aydınlik şeflerinin attığı çamurla aynı özde olduğunu kavratalım.

TÖK/YD saflarında tüm anti-faşist, anti-emperyalist öğrencilerin birliğini sağlamak için vargücümüzle çalışalım !

-YAŞASIN TÖK/YD !

Tito Revizyonizmi ve

Modern Revizyonizm üzerine

Büyük Ekim Devriminin zaferi bütün dünyada yankı buluyordu. Lenin önderliğinde kurulan 3. Enternasyonal, Balkanlarda da Komünist Partilerin kurulmasına önayak olmuştu.

Sırbistanda (bugünkü Yugoslavya) kurulan Yugoslavya Komünist Partisi, devrim ile karşı-devrim cephesi arasında bir ölüm-kalım savaşı gündeme geldiği zaman, sosyalist Sovyetler Birliği önderliğindeki devrim cephesinde yerini aldı. Yugoslavya Hitler faşizminin işgaline uğ

radı. YKP işgalci faşistleri ve onların yerli uşaklarını ülkeden şöküp atmak için mücadeleye girişti.

Ne var ki YKP rayına oturmuş, Bolşevik bir parti değildi. Komünistler parti içinde kontrolü tamamıyla ellerinde bulunduramıyorlardı. İngiliz ve Amerikan emperyalistleri YKP'nin zaaflarından yararlanarak; onu bölgede ki diğer halkların gelişen mücadelesini denetimleri altına almada bir kaldıraç olarak kullanmaya çalışıyorlardı. Bunu da YKP içine sızdırdıkları ajanları vasıtası ile yapıyorlardı. Yunanistan KP 1 Ağustos 1949'da yayınladığı bir yazıda, Tito kliğinin ihanetini belgeledi.

Parti içine sızmış tüm karşı-devrimcilerin sabotajlarına rağmen, Yugoslavya halkı bizzat Sovyet Kızıl Ordusunun da yardımıyla, 1945'de Nazi işgalcilerini atarak, YKP önderliğinde Yugoslavya Demokratik Halk Cumhuriyeti ni kurdu. Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği II. Emperyalist Paylaşım Savaşında ağır kayıplar vermesine rağmen, Yugoslavya'nın kalkınması için elinden gelen yardımı esirgemedi.

YKP'nin başını çeken Tito, Kardelj, Rankoviç kliği bir yandan bu yardımı alıyor, diğer yandan ise el altından Anglo-Amerikan emperyalistleriyle işbirliğini geliştiriyordu. Kurtuluştan sonra geçen 3 yıl Tito revizyonist kliğinin su yüzüne çıkışına sahne oldu. Proletaryanın davasına ihanet ve dünya emperyalist sistemiyle birleşmek anlamına gelen Tito revizyonizminin tezleri özet olarak şöyle idi.

1. Tito kliği sosyalizmin inşasında proleteryanın önder rolünü reddediyor, Marksizm-Leninizm'e taban tabana zıt, "sosyalizmin temel gücünün köylülük" olduğu tezini savunuyordu. YKP'deki sapmayı farkedenden Stalin önderliğindeki SBKP(B) ve Kominform bu revizyonist sapmayı mahkum ediyor ve YKP'ni doğru yola getirmeye çalışıyordu.

2. Tito-Rankoviç-kliği sosyalizmin inşa döneminde sınıf mücadelesinin keskinleşeceği gerçeğini reddediyordu. Tam tersine sınıf mücadelesinin söneceğini vaaz eden oportunist bir görüş savunuyordu.

3. Tito-Kardelj-Rankoviç kliği, proletarya sınıfının en yüksek örgüt biçimi olan Komünist Partisini ve KP'nin tüm diğer kitle örgütlerine ve Partisiz yığınlara önderlik etmesi gerektiği tezlerini inkâr ediyor ve KP'ni ne

idüğü belirsiz, şekilsiz bir yağın derekesine indirgi - yordu. YKP, Marksist-Leninist parti öğretisini revizyon dan geçiriyor, Yugoslavya'da esas yönlendirici güç ola- rak her çeşit sınıftan oluşan, burjuva partilerini de i çeren Halk Cephesini getiriyordu.

4. Tito revizyonizmi, Marksist-Leninist parti işleyi şinin temeli olan Demokratik Merkezîyetçilik ilkesi ye- rine bürokratik, askeri denetimi getiriyordu. Parti yö- neticileri üyelerin iradesi ile değil; emniyet müdürle- rinin, bakanların ataması ile işbaşına getiriliyordu.

5. Tito kliği, parti içi eleştiri ve özeleştiri meka nizmasını ortadan kaldırarak YKP'ni yozlaşmaya mahkûm e diyordu. Parti içindeki komünistler karşı-devrimci yön- temlerle sindirilmeye ve susturulmaya zorlanıyordu. Ti- to kliği, YKP yönetiminin revizyonist siyasetine eleştiri yönelten komünist partilere karşı da benzer tavırlar içindeydi. Tito kliği Stalin önderliğindeki SBKP ve Ko- minform'un eleştirileri karşısında, hatalarını aşma yo- lunda hiçbir çaba göstermiyor, aksine karşı devrimci yön- temlere sarılarak SBKP'ni karalıyor, Kominform'un da o- nun kuklası olduğu saçmalıklarını yaymağa çalışıyordu.

SBKP(B)'nin ve Kominform'un bütün çabalarına rağmen, YKP yönetimini gasbetmiş olan Tito-Kardelj kliği batağa giden karanlık yolda inatçı bir şekilde ilerliyor;Komin form'a parti içi gelişmeler hakkında bilgi vermiyor, ve SBKP(B)'ne karşı ardı arkası kesilmeyen karalamalarına devam ediyordu. Komünist Enformasyon Bürosu Tito kliği- nin bu tavrı karşısında kesin bir tavır alıyor, 29 Hazi ran 1948'de aldığı bir kararla, yozlaşmış YKP'ni sosya- list kamptan atıyordu.

Kominform'un bu tavrı, Tito revizyonistlerine ağır bir darbe indirdi. Tito kliği o zamana kadar el altından yü rüttüğü karşı-devrimci siyasetini, emperyalistlerle kol kola açıktan yürütmeye başladı. Devrimin kazanımlarını emperyalist burjuvaziye peşkeş çekmeye başladı,Yugoslav ya'nın kapılarını ardına kadar emperyalist sermayeye aç tı. Çeşitli milliyetlerden Yugoslavya işçi sınıfı ve e- mekçi halkı için yeniden karanlık günler başladı. Baska ve terör, azgın sömürü, yokluk ve pahalılık, işsizlik ye- niden gündeme geldi. Tito kliğinin komünistlere, devrim cilere, faşizme va emperyalizme karşı olan herkese kar- şı tavrı, 3 yıl önce ülkeyi işgal altında bulunduran Na zilerden farksız oldu. Onlar işçi sınıfının, ezilen dün ya halklarının yeminli düşmanları ve dünya emperyalist sisteminin bir parçası olmuşlardı.

Bundan sonra, sosyalist maskeli Tito hainlerine karşı takınılacak tavır, dünya komünistleri için bir ilke meselesi haline geldi. Komünist partisi olduğunu iddia eden bir parti ya emperyalist sistemin bir parçası hali ne gelmiş olan Tito revizyonizmine karşı Stalin önderliğindeki Kominform'un Marksist-Leninist tavrını benimseyip, işçi sınıfı ve tüm emekçilerin düşmanı Tito kliğini mahkûm ederek emperyalizmin ve uşaklarının üzerine kararlılıkla yürüyecek; ya da sosyalist maskeli faşist Tito kliğinin işçi sınıfına ve ezilen dünya halklarına dost olduğu ham hayalini yayarak, proletaryanın ve tüm emekçilerin bilincini karartıp, tıpkı Tito hainleri gibi, emperyalizme teslim olacaktı. Başka seçenek yoktur.

MODERN REVİZYONİZM ÜZERİNE

Bu konuda kısaca Tito revizyonizminin dünya komünist hareketinden tecrit edilmesinden sonraki dönemde modern revizyonizmin gelişmesi ve buna karşı Marksist-Leninistlerin mücadelesi ele alınmaktadır.

1949'dan sonra modern revizyonizm Yugoslavya'da gelişmesini hızla sürdürürken, diğer ülkelerin komünist partileri içinde var olan revizyonist unsurlar revizyonizmi yaymağa çalışıyorlardı. Özellikle 1953'de Stalin'in ölümünün modern revizyonizmin gelişmesinde büyük bir önemi vardır. Stalin'in ölümünden sonra Merkez Komitesi başkanlığına getirilen Kruşçov'un modern revizyonizmi S BKP'de sistemleştirdiğini görüyoruz. Kruşçov Kominform'un almış olduğu M-L kararları tek başına değiştirerek modern revizyonist görüşlerini M-L'izm adına yaygınlaştırmıştır. Özellikle 1956'da SBKP 20. Parti kongresinde modern revizyonizmin, M-L'in temel tezlerini inkâr edip, bunların yerine modern revizyonist görüşleri geçirdiğini görmekteyiz.

1956'da 20. Parti kongresinde modern revizyonistler, artık dünyada çok şeylerin değiştiğini ve Leninizmin eskidiğini, buna bağlı olarak da Leninizmin çağa uydurularak "derinleştirilmesinin" zorunlu olduğunu söyleyerek, şu görüşleri sistemleştirdiler:

- Bir bütün olarak her türlü savaşa (haklı/haksız ayrımı yapmaksızın) karşı çıkmak;
- Emperyalizmin bugün bağımsız-bloksuz devletler yaratma adına ekonomik, siyasi, askeri ve her yönden kendisi

ne bağımlı devletler oluşturduğunu gözardı ederek, gerçekten bağımsız devletlerle bağımlılığının şekli değişen bir takım ülkeleri aynı kaba koymak;

- Devrimin artık barışçıl yoldan olacağını, parlamento nun gerçek demokrasi organı olabileceğini ve işçi sınıfı ile burjuvazinin çıkarlarının uzlaşabileceğini savunmak;

- Dış politikada proleter enternasyonalizmini rafa kaldırarak, emperyalizmle "barış içinde bir arada yaşama"yı ilkeleştirmek;

- Sovyetler Birliği'nde ekonomik gelişmeyi esas alarak her türlü yöntemi mübah görüp, kişilerde insiyatifi geliştirme adına, maddi teşvik yöntemini kullanmak;

- Tito revizyonizmini övmek, Yugoslavya'nın sosyalist bir ülke olduğunu kabul etmek ve Stalin hakkında gizli bir rapor hazırlayarak; kişiye tapmaya karşı mücadele adı altında Stalin'e saldırmak, vs., vs.

Kısaca 20. Parti kongresi modern revizyonizmin yeni teo rik yapıtını oluşturuyor.

0 dönem hiçbir komünist partisi (AEP ve ÇKP dahil) 20. Parti kongre raporuna karşı tavır takınmıyor, hatta kongrenin M-L harekete büyük katkılarda bulunduğunu ve Sovyetler Birliğinde komünizmin inşasının büyük adımlarla ilerlediğini savunuyorlar. 20. Parti kongresinin hemen ardından, ÇKP Merkez Komitesi Siyasi Bürosu adına 5 Nisan 1956'da "Proletarya Diktatörlüğünün Tarihi Dersleri Üzerine", ve 29 Aralık 1956'da "Proletarya Diktatörlüğünün Tarihi Dersleri Üzerine Bir Kez Daha" adlı iki makale yayınlandı. Bu makalelerde; Kruşçov revizyonistleri tarafından barış içinde bir arada yaşama ilkesinin tutarlı bir şekilde savunulduğu, Sovyetler Birliği'nde demokratik sistemin geliştirildiği, 5 yıl'lık p'anın kabul edildiği, kişiye tapma ve yardakçılığa karşı mücadele lenin gerekliliğinin tesbit edildiği, Sovyetler Birliği'ndeki parti içi mücadelenin M-L özünün açıkça ortaya konulduğu savunularak övülmektedir. ÇKP 8. Parti kongre sinde de buna benzer görüşler ağırlıktadır. Bu dönemde Mao Zedung'un yazdığı "Ön Büyük İlişki Üzerine" adlı makalede SBKP 20. Parti kongresine açık olarak eleştirilmiyor, hatta Stalin'in önemli hatalar yaptığı görüşü savunuluyor. Ancak aynı dönemde Mao Zedung yaptığı bir konuşmada Stalin'in bir bütün olarak reddedilmesi nin doğru olmadığını savunuyor.

20. Parti kongresine karşı AEP'nin tavrında da değişik bir şey yok. AEP de Merkez Komitesi adına 20. Parti kongresinin M-L'e ışıklı bir yol gösterdiğini söyleyerek övüyor. Kısaca o dönem Kruşçov revizyonizmine karşı bir tavır yok. Daha sonra 20. Parti kongresinin temel tezlerini dünya M-L hareketinin platformu haline getirmek için 14-16 Kasım 1957'de Moskova'da bir toplantı düzenleniyor. ÇKP ve AEP dahil 12 sosyalist ülkenin (Romanya hariç) partilerinin katıldığı bu toplantıya sunulan taslak (Kruşçov tarafından sunulan 20. Parti kongre kararları) okunup tartışıldıktan sonra 81 komünist ve işçi partisinin ortak imzasıyla bu belge dünya komünist hareketinin platformu olarak kabul ediliyor.

Bundan sonra modern revizyonistlerle M-L'ler bu kararları savunmak ve birbirlerini bu kararlara uymamakla suçluyorlar. SBKP 1957 deklarasyonundan sonra modern revizyonist tezlerini daha da geliştirip sistemleştiriyor. 1960'da Moskova'da ikinci bir toplantı düzenleniyor. Bu toplantıya AEP ve ÇKP de dahil 81 KP katılıyor. Burada AEP'nin özellikle iki konuda; Stalin ve Yugoslavya konu sunda eleştiri getirdiğini görüyoruz. Buna karşılık SBKP AEP'yi sekterlikle suçlayarak dünya komünist hareketinden dışalamaya çalışıyor. AEP ise görüş ayrılıklarını öz olarak getirmiyor, eleştirilerini açık yapmayıp partiler arasında ikili görüşmelerle halletmeye çalışıyor. Bu dönem ÇKP'nin tavrı da AEP'den farksız; her türlü görüş ayrılıkları kamuoyu önünde değil, kapalı olarak halledilmeye çalışılıyor. Dünya komünist hareketinin birliğinin bozulmaması adına modern revizyonizmin gelişip boy salmasında büyük katkıları olan, içinde M-L tezleri taşımakla birlikte anti-M-L, modern revizyonist görüşlerin temel teşkil ettiği 1957 ve 1960 deklarasyonlarına karşı tutarlı bir tavır takınılmıyor. Aksine bu tezler savunuluyor. Bu tavır 1961'de yapılan 22. Parti kongresine kadar devam ediyor.

Bu kongrede Kruşçov revizyonizmi Stalin'e ve AEP'ye açıkça saldırıyor, proletarya diktatörlüğü yerine "bütün halkın devleti" tesbiti yapılıyor, KP'nin de "bütün halkın partisi" olduğu savunuluyor ve "üç barış" teorisi ortaya atılıyor. Yani daha önce açıkça savunulan anti-ML tezler bu kongrede daha da sistemleştiriliyor. Bu dönemde ÇKP 22. Parti kongresi raporunu özellikle proletarya diktatörlüğü ve bütün halkın partisi meselelerinde ikili görüşmelerde eleştirdiklerini söylüyorlar. Fakat bu eleştiriler de içte yapılıyor. 1962 yılı Ekim a-

yında Arnavutluk ile SB arasında diplomatik ilişkiler ke-
siliyor. Daha sonra, 1962-63 yılları içinde ÇKP, SBKP ve
Kruşçov'un adını vermeden, dolaylı olarak modern reviz-
yonizmi eleştiriyor. ÇKP daha sonra "Yaşasın Leninizm "
adlı bir yazı yayınlıyor. Bu yazı, yorum yapılmadan, Le-
nin'den yapılan alıntılardan meydana geliyor. Bu alıntı-
lar modern revizyonistlerin tezlerini çürüten alıntılar
dı. Bundan sonra SBKP, ÇKP'ye karşı bir açık mektup ya-
yınlayarak ÇKP'yi 1957-60 deklarasyonlarını ihlal etmek-
le, dünya komünist hareketine karşı provokasyona giriş-
mekle suçluyor. Bundan sonra ÇKP tarafından arka arkaya
9 ayrı yorum yayınlanıyor. Bu yorumlarda modern revizyo-
nizmle ayrılıklar ortaya konmaya çalışılıyor. Ancak ÇKP
bunu yaparken 1957-60 deklarasyonlarını da açıkça savu-
nuyor.

Kısaca, Sovyetler Birliği'nde ve dünya komünist hare-
keti içinde modern revizyonizmin bu denli yaygınlaşması-
nı 1957-60 deklarasyonlarındaki kararlardan ayrı ele a-
lamayız. Ayrıca M-L'lerin modern revizyonist tezlerle kar-
şı mücadelede dünya komünist hareketinin birliği adına
düşükleri yanlış tutumun da modern revizyonizmin boy at-
masındaki katkılarını görmeliyiz.

Bundan sonra dünya M-L hareketi 1963 polemik yazıla-
rı üzerinde şekillendi. Bu şekillenme sürecinde 1966'da
Çinde meydana gelen Kültür Devriminin önemli bir yeri var.
Bu devrim; Çin'de modern revizyonizme karşı girişilmiş
büyük bir devrim hareketi idi. Bu harekete karşı tavır
dünya komünist hareketi içinde önemli bir kıstasdı. Ko-
münistler ve devrimciler bu devrimi coşkuyla karşılıyor-
lardı. Kültür devriminin başlamasından hemen sonra AEP,
"Kruşçov Revizyonistleri ve Bütün Emperyalistler Koro Ha-
linde Büyük Proleter Kültür Devrimine Neden Azgınca Sal-
dırıyorlar?" adlı yorumunda, Büyük Proleter Kültür Dev-
riminin; 1871 Paris Komününün, 1917 Ekim Devriminin o-
lumlu bir devamı, Mao Zedung'un Marx, Engels, Lenin ve
Stalin'in eserinin olumlu bir sürdürücüsü olduğu tesbi-
tini yapıyordu. Gene AEP Mao Zedung'un düşüncelerinin Le-
ninizmin yeni bir aşaması olduğu tesbitini yapıyor, Bü-
yük Proleter Kültür Devriminin ilkesel bir mesele oldu-
ğunu ve bütün ülkelerde gerekli olduğunu söylüyordu.

Daha sonra Büyük Proleter Kültür Devrimi içinde yeni
bir akım geliyor. Bu akım milli kurtuluş mücadeleleri-
ni esas alıyor, dünyayı kırlara ve şehirlere bölerek, dün-
ya kırlarının dünya şehirlerinden kuşatılıp toptan dün-

ya devriminin olacağını savunuyordu. Bu modern revizyonist tez Lin Biao'nun "Yaşasın Halk Savaşının Zaferi" isimli broşüründe sistemli olarak getiriliyordu. Bu teze bağlı olarak, dünya komünist hareketi içinde yeni bir revizyonist teori gelişmeye başladı: Uç Dünya Teorisi. Bu teorinin kökenini 1957-60 deklarasyonlarında, polemik yazılarında görmek mümkündür.

Uç Dünya Teorisine karşı başından beri tutarlı bir mücadele verilmemiştir. Ancak AEP'nin kendi açıklamalarına göre, ÇKP ile AEP arasındaki bazı görüşmelerde AEP'nin ÇKP'yi eleştirdiği söyleniyor. Fakat dışı karşı herhangi bir açıklama yok. Gene "birlik" sorunu, vs. tartışmaların kapalı yürütülmesinde rol oynuyor. AEP dışı karşı, ÇKP ile aralarında görüş ayrılığının olmadığını tekrarlayıp duruyor. Ta ki 1976 7. Parti kongresine kadar. 7. Parti kongresinde de ÇKP ismi verilmeden eleştiriliyor ve Mao Zedung en büyük M-L'lerden biri olarak tesbit ediliyor. Ancak tüm bunlar daha sonra hiç söylenmemiş gibi, "biz şöyle ilkelidik, böyle ilkelidik, daha 1967'de Mao'nun revizyonist olduğunu tesbit etmiştik, vs., vs." deniyor. Kaynak, belge sorulduğunda da "o zamanki yazılan hatıralar" gösterilmektedir. Bu tavırların M-L'lerin tavrı olmadığı, bunun siyasi sahtekârlık olduğu açıktır.

Modern revizyonizme karşı mücadelede zafer kazanılmak isteniyorsa, M-L'lerin ilkeleri Marxizm-Leninizmden kesinlikle taviz vermemektir. Marxizm-Leninizmi açık bir biçimde savunmaktır. Çünkü Marxizm-Leninizmin modern revizyonizmden korkacağı bir şey yoktur. Eğer mesele birlik meselesi ise, birlik ancak ideolojik mücadele verilerek sağlanabilir. Modern revizyonizme karşı mücadelede açık ve ilkel olunmalıdır.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

FİATİ: 2DM, 4F.FR, 50P, 15SCH.
